

UFO-NYTT

Nr 3-4 1979

Box 71
S-771 01 LUDVIKA, Sweden
Tel. 0240-51286, 410 20

Himlafenomen i Grangärde

Ett himlafenomen uppenbarade sig sent på fredagskvällen över Grangärde-bygden. Fyra personer bosatta i Sköttänge utanför Nyhammar, iakttog fenomenet under ett par timmars tid. Det rörde sig fram och åter över himmelen, från Nyhammar i riktning mot Grangärde och över Sunnansjö.

Föremålet rörde höjdlid. Även vid samma tid fenomenet.

Kent Gustafsson var en av dem som såg målet, bland andra han berättar:

— Det var stort och ett klot, och roterade. Liksom i en trekant såg vi en starkare sken som kom från kring oidentifierbara föremål, alltså flygande tefat och sådant.

UFO i Ludvika lämnar förbund efter strider

Västbergslagens UFO-förening i Ludvika lämnar riksförbundet UFO-Sverige. Föreningen sysslar som UFO-föreningar som kretsar kring oidentifierbara föremål, alltså flygande tefat och sådant.

Det har länge varit stridigheter mellan riksförbundet UFO-Sverige och föreningen i Ludvika. Kulmen nåddes under riksstämman i början av april. Styrelsen för bergslagsföreningen ville redan under 1978 agera för en bättre riksförbundssituation och debatten kom att bli het. Så het att föreningen under december ifjol kallade till ett extra-föreningsmöte. Under detta möte beslutade föreningen att lämna riksförbundet UFO-Sverige.

der detta framkom dock önskemål från majoriteten att föreningen skulle fortsätta att påverka UFO-Sverige inifrån. I senaste numret av den egna tidningen UFO-Nytt sägs att man under riksstämman blev överraskade av riksförbundets likgiltighet för ombuden från Västbergslagen.

Passivitet och okunnsghet präglade de interna förhandlingarna, ansåg ombuden från Ludvika. Nu kommer vi att förlora medlemsskapet i UFO-Sverige men det är ingenting att förlora när vi ändå inte fått något. Nu kommer Västbergslagen att bli en självständig och med fortsatt kontakt med de övriga UFO-föreningarna runt om i Sverige.

underliga varelser. Det är en ö.k. öppen pjäs, som barnen själva kan vara med och utforma. handlingen i samtidigt som de aktiveras och får i färd att leva sig in i händelseför-

En "håll" från gr...

Gåt
farv.

Nu i

mysteriska försvinnanden vid "Döds"

GOD JUL!

- ☐ Båtar, löst försvunna i havet.
- ☐ Vad är det som händer vid "Dödens Triangel"...

Av STEWART DICKSON, KEN POTTER och LESLIE WILSON

Kustbevakare Roy Baker letas förgäves efter det försvunna planet.

Den 21 september förra året startade en Argosy Airline DC-3:a från Lauderdale i Florida med fyra intet ont anade personer ombord.

Destinationen var Florida.

UFO-NYTT är medlemstidskrift för Västerbergslagens UFO -
förening.

UFO - NYTT utkommer med fyra nummer per år

Från Redaktionen.

Redaktionen får först be om ursäkt för den försenade tidningen som tyvärr också kommer som dubbelnummer.

Orsaken är den att den ansvarige för tidningen har studerat en längre tid och inte hunnit med att sammanställa materialet.

Vid årsmötet skall en ny ansvarig väljas så att tidningen inte blir försenad. Vi ber om överseende.

Året som har gått har haft en hel del av händelser. Vi tänker då på vårt urtråde ur UFO-Sverige som berodde på stor del på att vi inte fick insyn i UFO-Sveriges ekonomi under årskonferensen. Där vi hävdade att vi ville få reda på var våra medlemsavgifter gick till för ändamål men som vi tyvärr inte fick. Brevet har samtliga medlemmar erhållit och tagit ställning till.

Många UFO-fall har under året hänt i våra trakter och som kommer att redovisas i nästa nummer av vår tidning. Observationskvällarna och föreningsträffarna som vi haft har varit dåligt besökta och orsaken kanske ligger hos oss till stor del. Den grupp som har hand om föreningsträffarna har också börjat studera och tiden har blivit knapp. Vi förstår dem men vi skall försöka få fram nytt folk som tar över för nog bör vi träffas med jämna mellanrum.

I denna tidning har vi översatt händelserna kring CIA:s hemliga dokument över UFO-fall jorden runt som en UFO-organisation i USA med juridisk hjälp fick loss. Några av UFO-fallen i dokumenten finns översatt i tidningen, fler kommer i nästa nummer.

Vi medsänder ett inbetalningskort på medlemsavgiften för 1980 och vi hoppas att Du fortfarande är intresserad av UFO-fall och vår tidning samt att Du vill stödja vår förening.

Vi tackar för det gångna året och med hopp om att få se Ditt namn i medlemsregistret eller på våra observationer eller förenings-träffar önskar vi i redaktionen

EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR:

Ansvarig utgivare och lay out:

Nr.: 3 - 4 1979

Juan Manzanares

Årgång 3

I REDAKTIONEN

Bernt Berglund - Ingegerd Silvennoinen - Berith Manzanares - Jörgen Ek och Juan Manzanares

PRENUMERATION OCH MEDLEMSKAP

För 1979 är 30 kronor. Ungdomar under 16 år 20 kronor

ADRESS

Box 71 - S-771 01 LUDVIKA (SWEDEN)

Postgiro: 160 99 - 4

Telf: 0240/ 51286 - 41020

LOKAL

Tre Krokarsgatan 13 - 771 00 Ludvika / Öppet varje måndag mellan :16:15 till 18:00 (Sommar uppeh.)

OBS Allt arbete med UFO-NYTT är ideellt och oavlönat, det bör därför tolereras div. stavfel med mera.

Ludvika, 79 06 29

Box 71

S-771 01 LUDVIKA, Sweden

Tel. 0240-61286, 41020

TILL ALLA UFO-FÖRENINGAR I SVERIGE

VÄSTERBERGSLAGENS UFO-FÖRENING LÄMNAR RIKSORGANISATIONEN UFO -
SVERIGE

Västerbergslagens UFO-förenings medlemmar beslutade enhälligt i det extra föreningsmöte som ägde rum torsdagen den 7 juni 1979, att föreningen skulle avsäga sig medlemskapet i UFO-Sverige. Mötet beslutade också att skicka en skrivelse till alla UFO-föreningar i Sverige, för att klargöra varför vi tagit detta steg.

Frågan om vi skulle lämna Riksorganisationen eller inte togs upp i december månad, och då ansåg medlemmarna att det var värt att stanna och försöka ändra och påverka Riksorganisationen, samtidigt som vi skulle hjälpa andra grupper att öppna ögonen. Men det visade sig i den sista riksstämman, att så var inte fallet. Bl.a. att Västerbergslagen hade flera motioner än någon annan förening, men dessa togs inte upp. Det underliga var att samtliga våra motioner avslogs. Men grundprincipen av våra motioner togs upp av f.d. Centralgruppen (Köpings UFO) och dessa godtogs.

Den här historien är äldre än många tror. I själva verket började det, när ordförande i Västerbergslagens UFO-förening gjorde en kurs i Stockholm med en grupp som heter U.R.D. (UFO RAPPORT och DATA). Avsikten med kursen var att samla så mycket fakta om de diverse UFO fallen, för att sedan mata in i en data maskin. Deuta för att lättare kunna studera de olika fallens egenskaper, prof. Saunder och prof. Hynek båda i USA, använder samma system. Då ordförande Juan Manzanares gjorde kursen var det den 27 mars 1976. Kursledare var Sten Lindgren, som tidigare hade arbeta i en annan UFO-grupp. Juan Manzanares och tre andra kursdeltagare övernattade hos Sten Lindgren som gav de ett mycket högt prov på gästfrihet.

Då URD bildades ingick även Thorvald Berthelsen i ledningen. Han svarade för UFO-frågor.

Under riksstämman i Örebro (1976) blev Thorvald Berthelsen vald till UFO-Sveriges ordförande och Köpings UFO-förening som Centralgrupp. Då Juan Manzanares träffade Thorvald Berthelsen, berättade han om kursen inom URD-regi. Thorvald ansåg att det var bra, men att han skulle avsäga sig. Mer fick inte Juan veta då.

I augusti -76 bildades Ludvikas UFO-förening. Juan Manzanares tillsammans med sin son arbetade aktivt även för URD. Juan hade kontakt med Sten Lindgren p.g.a ett brev på spanska som Juan översatte. Det måste påpekas att Juan Manzanares hade tackat Sten Lindgren per brev och skickat en liten present för hans gästfrihet.

Den 20 januari -78 bildades Västerbergslagens UFO-förening, det var Ludvika och Bärke UFO-föreningar som gick samman. 25 medlemmar av den nya förening åkte till riksstämman i Stockholm i mars -78. Det var då "andra kapitel" i den här historia skrevs ner.

Vi protesterade för sättet att driva interna förhandlingarna och även begärde vi en ekonomisk berättelse, någon sådan har vi ännu inte fått.

UFO 78 och Planeringskonferansen i Nyköping blev efter diskussioner bestämt att det skulle protokollföras. Man kom överens om att Västerbergslagens UFO-förening skulle arrangera en två-dagars Planeringskonferans i Ludvika någon gång i december månad samma år. Misstankarna hade vuxit mot oss, om att vi skulle arbeta ihop med en annan UFO-grupp, och en medlem (med familj) i Västerbergslagens UFO-förening, som besökte UFO-78, blev tillfrågad om vi i Ludvika arbetade för en annan UFO organisation i södra Sverige. Närmare med GICOFF. Medlemmen blev förvånad och visste inte vad det var frågan om, det måste påpekas, att han var styrelseledamot i Västerbergslagens och en av grundare till Ludvika UFO-förening.

Västerbergslagens UFO-förenings sekreterare begärde per brev från Centralgruppen, namn och adress på UFO-Sveriges medlemmar (för att skicka information om planeringsträffen i Ludvika) men han fick blankt nej. Vi undrade vad det var och vi fick till svar att det inte skulle lämnas. Vi behövde bara skicka till fältforskare och föredragare.

Relationerna blev mer och mer kalla mellan Västerbergslagens UFO-förening och Centralgruppen.

Under fältforskarkursen i Kolsva hösten -78 ställde 12 medlemmar från Västerbergslagens UFO-förening upp, och där fick ordförande Juan Manzanares tillfälle att träffa Thorvald Berthelsen, det fanns bara två tillfällen då de ostörda kunde prata med varan.

Thorvald klargjorde då att vi låg bakom någon sorts maktkupp för att ta ledningen i UFO-Sverige och konsekvent ha tillgång till

UFO-Sveriges medlemsregister. Att det var tydligt att vi arbetade med vissa grupper som hade intresse i UFO-Sverige.

Juan Manzanares försäkrade Thorvald Berthelsen att han och Västerbergslagens UFO-förenings ledning att aldrig haft en tanke på att kandidera som centralgrupp, vi kände oss inte mogna och hade interna problem.

Att Västerbergslagens UFO-förening ville förbättra och dela arbetsbördan med Centralgruppen (som många gånger hade klagat för att inte få hjälp) och bygga upp en stark ledning, men det misstolkades även det.

Thorvald berättade att 1973 "någon" tagit UFO-Sveriges medlemsregister och skickat till en konkurrerande UFO-grupp och det var därför de inte ville under några omständigheter lämna den ifrån sig. Manzanares försäkrade en engång att det inte fanns intresse för medlemsarkiv, men förgäves

Vi arrangerade de två dagars planeringskonferens i Björnsjö och gick med förlust p.g.a. många anmält sig och backade ur i sista stund eller att de inte var närvarande eller, inte betalade.

Konferensen öppnade dörrarna till bättre samförstånd. (Åtminstone trodde vi det.). Under hela hösten arbetade vi inom Västerbergslagens UFO-förening för UFO-Sverige. Många brev och diskussioner kom i Intern UFO-Information, som inte gjorde saken bättre (klimatet). I december-78 togs frågan upp om fortsatt medlemskap eller ej i UFO-Sverige. Och medlemmarna röstade för att fortsätta i UFO-Sverige. Under mötet, tre medlemmar från Västerbergslagens UFO-förening ställde upp som valberedning inför Riksstämman i april 1979.

I samtal med Thorvald hade denne lovat oss två mandat, men när Västerbergslagens UFO-förenings ombud kom till Köping fick de bara ett.

Från den riksstämman fick styrelsen följande rapport från ombudet Bernt Berglund:

"Vid riksstämman i Köping blev det en del diskussion omkring ekonomin inom UFO-Sverige. Eftersom jag var utsedd som föreningens ombud, ville jag ta upp vissa frågor som stod skrivet i Verksamhetsberättelsen.

Vid punkten revisorernas berättelse frågade jag i första hand efter den ekonomiska rapporten. Det visade sig att det inte fanns någon. Förra året var det samma sak. Vi blev lovade en rapport senare, vilken ännu inte kommit.

Påpekade även för revisorerna om protokollen, när jag ansåg att 75.000:- kronor kan man inte bolla med hur som helst och då inte bara i balansräkningen. Ville ha en specificerad ekonomisk rapport.

Tidningen UFO-Information redovisade sin ekonomi i balansräkningen. Jag ställde då frågan enligt en artikel i verksamhetsberättelsen där det står skrivet "att varje år erhållets 10.000-tals kronor som inte syns i bokföringen". Vid detta påpekande blev Carl Axel Jonzon som sköter tidningen, 'förbannad' och ansåg att jag inte hade med det att göra. Eftersom jag är medlem och betalar min tidning anser jag att jag har min fulla rätt att få reda på vart mina pengar tar vägen. Tyvärr var jag ensam om den tanken de de övriga ombuden inte yttrade sig. När ställde frågan om inte de var intresserade vart deras pengar tog vägen.

-Revisorernas berättelse godkändes med 20 röster mot 1.

-Ansvarfrihet fick styrelsen med 15 röster mot 1. 4 röster saknades.

Efter beslutet om ansvarfrihet begärde jag ordet och ansåg i och med detta beslut kommer Västerbergslagens UFO-förening att ta upp frågan om fortsatt medlemskap i UFO-Sverige."

Det är beklagligt att sådant får förekomma. Vem eller vilka är det som bestämmer i UFO-Sverige?

Vi har blivit anklagade för spionage, sabotage, kupp osv. osv. och det enda vi siktade på var att försöka hjälpa UFO-Sverige genom att alla grupper skulle ha mer inflytande i ledningen och samtidigt hjälpa alla föreningar, som nu betalar medlemsavgift. De får ju ingen hjälp alls.

När det gäller UFO-Information är det fantastiskt att Carl-Axel Jonzon kallar det "hans tidning" och att det hade inget att göra med UFO-Sveriges ekonomi. Man kan läsa på andra sidan av UFO-Information: "Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige". Då är det inte Carl-Axel Jonzons utan alla föreningar och prenumeranter.

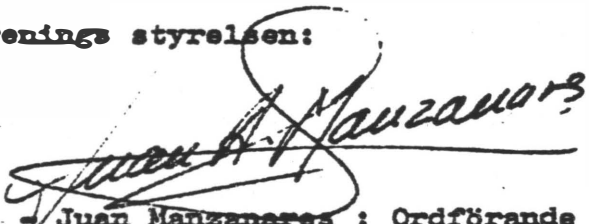
Vi tror att det bästa för oss är att lämna UFO Sverige.

Vi kommer att ge ut vår medlemstidning UFO-Nytt och fortsätta arbeta för att utveckla oss.

Det har blivit ett långt brev det här, men det var nödvändigt för att Ni skulle veta hur det låg till, och inte höra (som många redan har gjort) från de i f.d. Centralgruppen.

Vi önskar att kunna fortsätta kontakten med Er, även när vi inte längre tillhör Riksorganisationen UFO-Sverige.

I Västerbergslagens UFO - förenings styrelsen:

- Juan Manzanares : Ordförande -

MED LÖGNEN SOM FRÄMSTA VAPEN....

har Västerbergslagens UFO-förening, i en skrivelse daterad 1979-06-29, gått ut med ett häftigt angrepp på Riksorganisationen UFO-Sverige. Smutskastningen är, som tidigare, av det "luddiga" slaget och bygger på okunnighet, bristande kännedom om UFO-Sveriges stadgar och verksamhet. I denna röra har även insprängts rent lögnaktiga påståenden.

Eftersom jag (Thorvald Berthelsen) personligen och "f.d.centralgruppen" även figurerar i dokumentet har jag ombetts att gå i svaromål och jag skall göra detta så kort som möjligt:

Det skall från början framhållas, att det inte är något fel med medlemmarna i Västerbergslagens UFO-förening - de har samma ambition och ärliga uppsåt som medlemmar i övriga UFO-föreningar. Flera medlemmar i Vb. har också ringt och beklagat samt tagit avstånd från denna skrivelse.

Trakasserierna leds och styrs av föreningens sekreterare Bernt Berglund, som genom en rad manövrer har tillskansat sig det egentliga inflytandet i föreningen. Han har också med förvånansvärd framgång lyckats påverka övriga styrelseledamöter, och speciellt föreningens ordförande Juan Manzanares, som nu förmåtts att underteckna skrivelsen. Tidigare agerade Berglund som bekant ensam.

1) Den första lögnen är påståendet att: "Vb. hade flera motioner än någon annan förening, men dessa togs inte upp".

Samtliga motioner som inkom publicerades i löpnummerföljd i Int.UFO-Sverige-information i god tid före riksstämman och togs upp vid förhandlingarna.

2) Andra lögnen är att jag (T.B.) ingick i URD:s ledning.

Jag har aldrig ingått i URD:s ledning. Jag hade ett rent konsultuppdrag kallat "Nationell samverkan i UFO-frågor". Det bestod i att utröna förutsättningarna och möjligheter för en samverkan i rapporthanteringen mellan UFO-Sverige, URD och främst GICOFF. Juan Manzanares innehar denna funktion idag, och det kanske kan imponera lite på vänner och bekanta om han säger sig sitta i ledningen för International URD Foundation.

3) Jag blev inte vald till ordförande för UFO-Sverige vid riksstämman 1976. Riksstämman valde en centralgrupp, som i sin tur (dagen efter) på hemorten förrättade interna val och utsåg de fem ledamöterna. Detta förfarande har som bekant ändrats genom senaste riksstämman. Påståendet visar den genomgående oförmågan att sätta sig in och förstå UFO-Sveriges stadgar.

4) Juan Manzanares påstår, att han tillsammans med sin son arbetade aktivt även för URD.

Det är bra (och ärligt) att detta äntligen kan dokumenteras - tidigare har han förnekat detta.

Om man arbetar inom en organisation som UFO-Sverige kan man uppenbart inte samtidigt arbeta för en annan intressegrupp inom samma verksamhet, speciellt inte när UFO-Sverige antagit en avvaktande försiktig hållning till ett sådant ev. samarbete, vilket stadfästes på 1975 års riksstämma. Förfarandet kan t.ex. jämföras med strafflagens rubricering: Trolöshet mot huvudman.

5) Någon speciell ekonomisk berättelse, utöver den balansräkning som presenterades, begärdes inte av Vb. vid 1978 års riksstämma. Denna begäran kom istället i brev från Berglund. Inte heller hördes några protester från Vb. under de interna förhandlingarna - de kom också per brev i efterhand.

6) Motiveringen att inte lämna ut medlemsregistret har avhandlats utförligt i Int.UFO-Sverigeinf. hösten 1978. Om Vb. kunnat tillskansa sig förteckningen hade sannolikt denna förtalsskrift skickats ut även till UFO-Sveriges enskilda och passiva medlemmar.

7) I skrivelsen försöker man påskina att UFO-Sveriges ombud och deltagare från lokalgrupperna inte betalat deltagaravgiften på 120 kronor för plane-ringskonferensen i Björnsjö (Ludvika), och därmed förvällat Vb. en ekonomisk förlust. Sanningen är istället att Vb. tillämpade förskottsbetalning till sitt postgirokonto för deltagande. Ett fåtal, som bevisligen betalat in sin avgift på 120 kronor vardera, kunde inte inställa sig p.g.a. laga förfall. Dessa har inte fått tillbaka några pengar (och inte heller begärt detta) och skall således inte beskyllas för att ha orsakat Vb. någon förlust av ekonomisk art.

8) "Under hela hösten (1978) arbetade vi inom Vb. för UFO-Sverige", skriver Manzanares. Hade man inte gjort det tidigare??

Hösten arbete bestod i att bombardera dåvarande centralgruppen med brev, skrivelser och telefonsamtal. All viktig verksamhet blev lidande genom att trakasserierna krävde extra möten och utskrift av svarsinlagor och brev. Arbetet "för UFO-Sverige" verkade syfta till att åstadkomma en total handlingsförlamning och slå undan benen på dåvarande centralgruppen.

9) "I samtal med Thorvald hade denne lovat oss två mandat".

Sedan när kan en enskild ledamot i centralgruppen dela ut mandat efter eget gottfinnande? Fördelningen av mandat sker enligt mycket strikta regler och bygger på resp. medlemsgruppers medlemsantal. Mandatfördelningen tillkännages först när de interna förhandlingarna startar. Anvisningar om mandatfördelningen finns i anslutning till UFO-Sveriges stadgar. Vb. hade skickat två ombud! Enligt stadgarna representeras varje lokalgrupp av endast ett ombud.

10) En ekonomisk rapport avseende UFO-Sveriges räkenskaper lämnades vid de interna förhandlingarna.

11) Av tradition har även UFO-Informationens ekonomiska verksamhet redovisats vid riksstämmorna. Denna riksstämma var den särskilt omfångsrik och bl.a. nämndes: "att varje år erhålles 10.000-tals kronor som inte syns i bokföringen". Det här är gåvor i form av olika art - alltså inte donerade pengar. När vi t. ex. plockar ihop tidningen brukar fru Jonzon bjuda på både kaffe och middag - kostnader som inte tas ut. När vi åker bl.a. upp från Mälardalen olika lokalgrupper (40 -50 mil varannan månad) för att plocka ihop tidningen får vi själva bekosta bensin och bilkostnader. Det tar vi inte heller ut från UFO-Information! Allt sådant här blir med tiden tiotusentals kronor - men det kanske är svårt att begripa för Berglund, som aldrig någonsin ställt upp på sådana jobb.

Det bör också här nämnas att Vb.:s ombud (Berglund) under förhandlingarna begärde att riksstämman skulle avbrytas och ny riksstämma utlysas senare. Ett agerande helt i strid med UFO-Sveriges stadgar i vilka det klart och tydligt anges hur extra riksstämma utlysas.

Att Carl-Axel Jonzon blev "förbannad" är väl förståeligt, efter sådana skamliga angrepp. Berglunds temperament låg dock åtskilliga grader högre och han befann sig i sitt upphetsade tillstånd tidvis på helt fel punkt i dagordningen. Förhandlingarna leddes dock av en speciellt inhyrd professionell

mötesordförande varför, efter tillrättavisning, förhandlingarna kunde fortsätta i en lugnare anda.

12) "Vem eller vilka är det som bestämmer i UFO-Sverige?"
En insituation av grövsta sort, som inte fordrar något svar !

Att Västerbergslagens UFO-förening nu lämnat UFO-Sverige beror på att Berglund-falangen inom dess styrelse kört fast i sina försök att skapa byråkrati och handlingsförlamning inom Riksorganisationen UFO-Sverige. Sannolikt kommer nu denna destruktiva kraft att vändas inåt och förstöra Västerbergslagens UFO-förening som sådan.

Det är bara att beklaga denna skrämmande händelseutveckling, som påbörjades i januari 1978.

Köping 1979-10-19

Thorvald Berthelsen

RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP

Svenska arbetsgrupperna för UFO-identifiering

RIKSORGANISATIONEN
FÖR IDEELL SAMVERKAN
I UFO-FRÅGOR

MEDLEMSTIDNING
UFO-INFORMATION
REDAKTION OCH TRYCKERI:
Box 16, 596 01 SKÄNNINGE
Telefon 0142/440 30

UFO-SVERIGES STÖDFOND
POSTGIRO 23 90 52-4

Postadress:
UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP
Östra Thulegatan 43
733 00 SALA
Tel.: 0224-177 71, 0171-320 35

B:

Västerbergslagens UFO-förening
Box 71

771 01 LUDVIKA

Handläggare

Datum

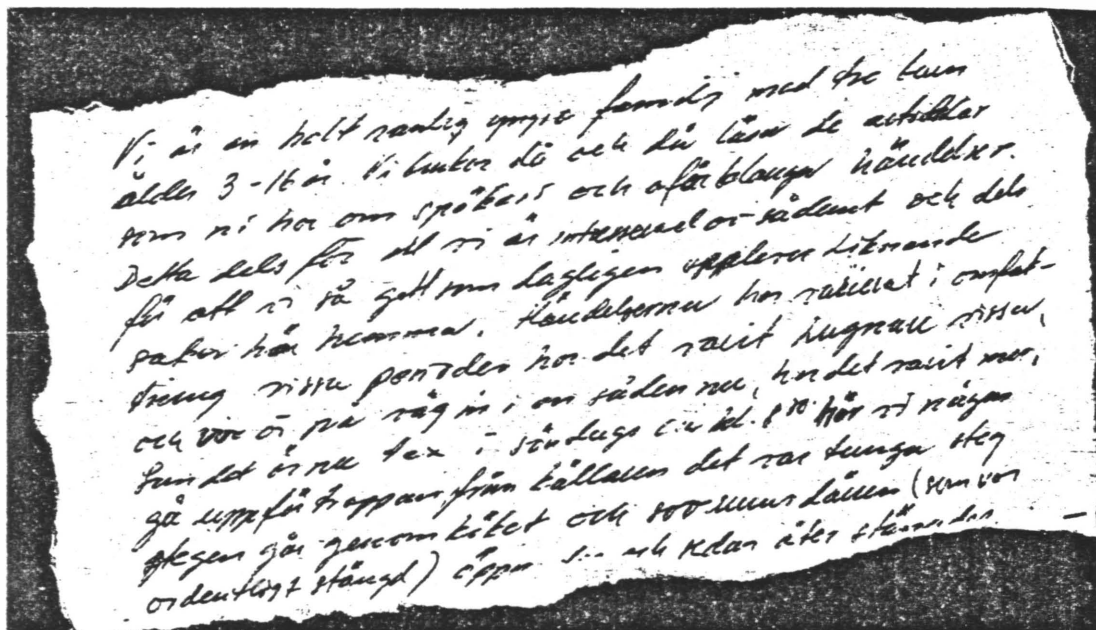
79 11 26

Jag vill bara med några enkla rader beklaga de misshälligheter som varit och önska Er alla lycka till med ert fortsatta arbete utanför UFO-Sverige. Det är alltid beklagligt med osämna inom föreningar, men det tycks tyvärr vara något som det är väldigt svårt att undvika.

Varma hälsningar till Er alla

Birgitta Andersson

□ Hjälp oss, vi står snart inte ut längre!

Det nödropet till HJ:s läsare kommer från en vanlig trebarnsfamilj i en mellansvensk stad. De bor i en nybyggd villa och lever ett normalt liv — men de är förföljda av spökerier!

□ Claes, 35, och Birgitta, 31, vågar inte framträda öppet. "Då skulle vi bli utskrattade", säger de. Men många kan intyga att deras otroliga berättelse är sann. Mystiska och kusliga händelser inträffar nästan varje dag. Som t ex den här:

När vi tittar på TV öppnar någon dörren och en iskall vind sveper genom rummet

TEXT OCH FOTO:
BJÖRN H LARSSON

— Vi sitter framför TV:n en sen lördagskväll.

Det är ljumt ute och vi har fönstret på glänt. Någon kommer gående uppför gången till vårt hus. Vi hör båda tydligt hur det knastar i gruset under fotsulorna. Rasslet från handtaget som trycks ner, ytterdörren som öppnas. En iskall vind sveper in genom rummet, gardinerna fladdrar som i

korsdrag och jag känner skräcken komma krypande.

Hela tiden har Claes, min man, sett ytterdörren från sin plats. Dörren öppnades aldrig, handtaget var stilla hela tiden. Dessutom var dörren låst och det fanns ingen utanför när vi öppnade den. Det fanns inget spår efter någon i det nykrattade gruset...

Framför mig sitter Birgitta, 31,

och berättar. Hon gör en förtvivlad gest.

— Jag berättar inte det här för att göra mig märkvärdig eller för att skapa sensation. Det där med ytterdörren har hänt vid flera tillfällen och hör till de mildare fenomen vi brukar utsättas för.

Nej, vi hoppas på att få hjälp av någon så vi kan bli av med spöke-rierna. Det värsta är att nu när jag

berättar om det kommer spöke-rierna att bli värre, så har det alltid varit när vi pratat om det. Men på något sätt måste vi få en lösning på allt detta fasansfulla som händer här...

En helt vanlig familj

Värst är det med barnen. Vad skall jag svara vår 6-åriga Ola när han frågar vad det är för en svart

farbror som kommer och pratar med honom om nätterna? "Farbror står där borta vid garderoben", säger han. Vi försöker skämta och skoja bort det. Vågar helt enkelt inte säga som det är. Vi kan ju skrämman pojken för livet. Min egen ångest och skräck får jag nog dölja för barnen. Bengt, som är 16, och Martin, som är 3 år, har inte sett något. I varje fall har de inte berättat något i den vägen. Och vi aktar oss nog för att fråga.

Men barnen får inte ha sina leksaker i fred. De flyttas kring på det mest mystiska vis, ibland från ett rum till ett annat.

Birgitta kan inte dölja sin förtryvian när hon talar om barnen. Hon är orolig för dem. Rädd för vad som kan hända.

Maken Claes, 35, driver egen firma där Birgitta jobbar några dagar i veckan. De är båda vana att bli utskrättade när deras spökproublem kommer till tals. De bor i en mellansvensk stad och är en helt vanlig ung familj som har det gott ställt med villa, bil och allt det materiella man kan önska.

Men deras problem med spökerna och de kusliga fenomenen som uppträder kan de inte få hjälp med. Därför har Claes och Birgitta skrivit till Hemmets Journal som en sista utväg. För att hoppas de — kanske nå någon som kan och vill hjälpa dem av med problemen. Deras berättelse präglas av maktlöshet och förtryvian.

Vita damen

Vi sitter i deras mysiga gillestuga på bottenvåningen i deras villa. På övre våningen rumsterar barnen. Ingenting ger något mystiskt intryck. Det bjuds på kaffe och Claes tar till orda:

— De flesta morgnar väcks jag av att någon rör vid mig, och när jag vaknar står hon där, det slår aldrig fel. När jag väcks på det viset, då har jag den vita damen vid fotändan av sängen. Första gången jag såg henne var jag inte mer än tio år och blev fruktansvärt rädd. Men under åren som gått har jag vant mig vid henne. Hon är klädd i vad jag tror är typiska 1800-tals

kläder, har ljust uppsatt hår. Hennes klänning är mycket ljus med puffärmar och är ungefär ankeilång. Hon verkar vara i 30-årsåldern och ser bra ut. När hon visar sig gör hon det inte i mycket mer än en minut, sen försvinner hon ut i intet.

För tre år sedan vaknade jag med fasa och kunde inte få lutt. Ett par kalla händer kramade kring halsen. Någon försökte strypa mig! Panikslagen slet jag bort händerna kring halsen. Kastade mig upp i sittande ställning i sängen. Samtidigt knuffade jag undan figuren som stod lutad över mig. Det var den vita damen!

Flera dagar efter var jag svullen där händerna klämt åt kring halsen. Ända lutad till nu i somras var jag säker på att hon ville mig illa. Då hade jag en upplevelse som fick mig att tvivla...

En hotfull man

Jag var på affärsresa i Mellansverige och sov över på ett motell. Innan jag gick till sängs pratade jag en stund och skojade med

flickan i receptionen. Vid tretiden på natten vaknade jag av att någon var i rummet. Jag trodde det var flickan i receptionen. "Vad tasen gör du här?", undrade jag och satte mig upp i sängen. Då såg jag att det var den vita damen.

Hon stod i borten ändan av rummet och rörde sig sakta i sidled fram och tillbaka på golvet.

Först bara skymtade jag något mörkt bakom henne. Sen upptäckte jag att det fanns en till i rummet. En mörk man som verkade hotfull! Han hade något föremål i handen, något som han försökte dölja. Hela tiden var den vita damen noga med att hålla sig mellan mig och mannen. Inget mer hände. De försvann båda efter en minut. Borta! Och jag upptäckte att jag stod vid sidan av sängen, beredd att försvara mig.

Resten av natten satt jag och grubblade. Var det kanske så att det inte var den vita damen som försökte strypa mig för tre år sedan? Kanske var det den mörka mannen eller något annat ondsint

väsen som ville mig illa och att den vita damen ville hjälpa mig?

Det här hände i juli månad i år, och klockan tre är det ganska ljust ute. Så rummet var inte mörklagt. Jag kunde tydligt se båda två.

Kallt i rummet

Händelsen visar att spökerna inte är knutna till huset vi bor i utan till oss som personer. Det visste vi förstås redan innan. För när vi bodde i Dalarna var det precis likadant. Men då trodde vi att det hade med huset att göra. När vi sen flyttade hit till vår nybyggda villa trodde vi att vi skulle slippa de här obehagen. Men någon eller något är tydligen ute efter oss, eller vill skydda oss. Jag vet inte, allt känns så förtryvlat ovisst, säger Claes.

— Jag kan inte se varken den vita damen eller den svarta mannen, berättar Birgitta. Claes har tydligen nån sorts ovanlig förmåga att se det vi andra inte kan se. Men jag känner när vi har "besök". Det blir kallt i rummet och jag får en känsla av att vara iakttagen. Och när jag frågar Claes slår det aldrig fel, då har han redan sett dem. Då står den vita damen eller den svarta mannen nästan i rummet.

Helt övertygad om att Claes verkligen ser dem blev jag för sex år sedan i Dalarna, när vi bodde där. Det var på kvällen i köket när jag kände kylan i rummet och en obehaglig känsla av att vara iakttagen. "Visst har vi besök nu", sa jag. "Ja, hon står borta vid dörren", sa Claes. "Det är den vita damen. Nu kommer hon närmare mot oss. Hon är vid kökslampan".

— Jag vet inte vad som för i mig då, men jag bad spöket att röra vid lampan. Lampan svajade som om någon stött till den. Claes sa att hon stötte till den lite lätt med handen. Jag tyckte det var kusligt. Claes såg verkligen de här figurerna. Inte för att jag tvivlat på vad han berättat men då blev jag helt övertygad.

— Det är enda gången vi har haft nån form av kontakt med henne, fyller Claes i. Jag vet inte hur många gånger jag frågat vad hon vill utan att få svar. Hon bara försvinner då. Om vi bara kunde få reda på vad hon och den svarta mannen vill kanske vi kunde få ro...

Claes och Birgitta har bittra erfarenheter av att spökerna och fenomenen drabbar även den bekantskapskrets som vägrar tro på dem.

— För något år sen hade vi besök över natten av några goda vänner och hade ställt till en liten fest, berättar Claes. Framåt nattimmar-

definition av begreppet UFO

U.F.O. (oidentifierat flygande föremål) är förkortningen av engelsk uttryck: Unidentified Flying Object.

med UFO menas:

"Ett iakttaget fenomen som uppehållit sig i luftrummet, marken och/eller vattnet, och som efter noggrann undersökning ej kunnat identifierats såsom orsakat av hittills kända fenomen."

na när flickorna hade gått och lagt sig satt min gode vän och jag kvar och pratade. Då nämnde jag något om våra problem. Vännerna tyckte enbart det var larvigt och satt bara och gjorde sig lustig över våra spöken. Det hjälpte inte hur jag försökte förklara. Han ville inte tro mig.

Efter en halvtimme när vi bestämde oss för att gå till sängs brakade det lös. Det sprang folk i trappan, trots att vi såg att ingen fanns där. Städskåpet brakade samman i rummet bredvid, dörrar som hela tiden var stängda öppnades och slog igen med en knall. Det blåste i rummet så gardinerna fladdrade...

Vännerna blev chockad. Skräckslagen bad han att få låna en bibel. Jag hade berättat att det kan hjälpa om man har en bibel uppslagen på bröstet. Att det sågs skydda mot gästare och spöken.

Han sov inte många ögonblick den natten. Nästa dag på morgonen tog de ett mycket hastigt och abrupt avsked. Sen har vi aldrig hört av dem...

— Ja, det är kanske det värsta att vi knappt vågar bjuda hit folk

säger Birgitta. Som när pappa var på besök här. Han kom in och undrade vad det var för en underligt klädd dam som stod i trädgården och tittade ner i Martins barnvagn. Först trodde vi det kunde vara grannfrun som tittade till Martin, han var bara tre månader då. Men när pappa beskrev henne som en ljus dam med uppsatt hår klädd i långklänning med puffärm förstod vi att vita damen varit på besök.

— På natten vaknade vi av ett förfärligt väsen från rummet där pappa sov. Det bankade och slog i väggarna. Gång på gång skrek pappa "Försvinn, era djävlar!" Vi rusade in till honom men då lugnade det sig. Pappa ville varken då eller senare tala om det.

Läste mystisk ramsa

— Min faster som är gammal och svag fick skräckslagen uppleva hur det bankade envist på hennes dörr och att det hela tiden sprang folk utanför mitt i natten. Vi vågade inte berätta som det var utan fick i stället övertyga henne om att det var barnen som varit uppe och väsnats.

Ingen kan förstå hur hemskt vi

har det tidvis. Och inte vet vi vad vi skall göra åt det. Vi har försökt det mesta vi kunnat tänka oss. Vi har haft en präst som läste ur bibeln här. Men det gjorde ingen större skillnad. Det enda som visat sig ha effekt var när vi av en händelse fick kontakt med en missionär, en dam i 70-årsåldern som hade erfarenhet av svartkonst från Afrika. Hon kom hit och började läsa en mystisk ramsa på ett språk som vi inte förstod. Genast satte dörrklockan och telefonen igång att ringa. Det enda hon sa var: "Dom vill inte ut härifrån", men hon fortsatte att läsa ramsan. När hon gick sa hon att det var det värsta hon varit med om. Men vi fick äntligen lugn i huset och började hoppas på att kunna leva ett normalt liv.

Två månader fick vi lugn, sen var det likadant igen. Missionären hade rest till Afrika igen, tror jag. I varje fall fick vi inte tag i henne igen.

Däremot sökte vi upp ett medium. En kvinna som bodde tjugo mil från oss. Där uppenbarade sig för första gången den svarta mannen. Claes såg honom vid sidan av mediet, men hon såg honom inte, trots att hon påstod det. Hon tittade till vänster och sa: "Jo, jag ser honom också" — men då stod den svarta mannen till höger om henne. Hon läste visst också något

mystiskt och sa sen att nu är ni kvitt era besvär.

Men det blev bara ännu värre. Den svarta mannen förföljde oss överallt i huset. När mediet ringde och undrade hur vi hade det stod Claes i telefon och försäkrade att det var så lugnt, så lugnt, medan den svarta mannen stod vid sidan av honom.

Hon var misstänksam och förstod säkert att Claes ljög. Men det hade blivit så outhärdligt sen vi var hos henne. Städskåpet brakade samman, och Martins barnsäng flög i tusen bitar. Vi hörde hur hela sängen brakade i golvet och hur pinnarna rullade på golvet. När vi rusade in var allt som det skulle. Sängen hel och med Martin lugnt sovande i den. Men vilken fasa vi upplevde under de sekunderna. Ingen kan ana hur det känns!

I söndags morse, strax efter vi skrivit brevet till Hemmets Journal, vaknade Claes och jag båda på en gång. Sittande i sängen fick vi se dörren till vårt sovrum öppnas, trots att den är ordentligt reglad. Vi hörde hur någon kom gående i trappan från källarvåningen. Ingen kom in men dörren stängdes lika oförklarligt som den öppnades...

Claes och Birgitta heter egentligen inte så. Alla andra namn i artikeln är heller inte riktiga. De

vill på inga villkor framträda offentligt. Båda är väl medvetna om att det skulle skada både barnen och deras firma om alla fick veta. "Såna här problem kan man inte tala med vem som helst om, i varje fall inte utan att bli betraktad som mer eller mindre tokig", skriver de i sitt brev.

De har berättat sin historia för HJ som en sista desperat chans att kanske få kontakt med någon som kan hjälpa dem. De vädjar till HJ:s läsare att höra av sig om de vet hur familjen ska kunna bli av med fenomenen och spöken. — Kanske finns det någon som haft liknande besvär och som kan hjälpa oss. Eller någon forskare som vet mera om sådant här, säger Birgitta. Snälla, hör i så fall av er.

Mitt intryck av Birgitta och Claes är att det är två ärliga och uppriktiga människor. Det finns en varm och fin gemenskap dem emellan. De ger ett ytterst trovärdigt intryck när de berättar.

Birgitta ringde någon dag efter intervjun och bekräftade att deras onda aningar hade slagit in. Spökena hade ökat sin aktivitet efter det vi pratat om dem. Natten efter hade Claes inte fått vara ifred. Det knackades i väggarna.

Vi vill vädja till er som läser detta och som tror ni kan hjälpa dem: Skriv till oss, så skall vi förmedla breven! □

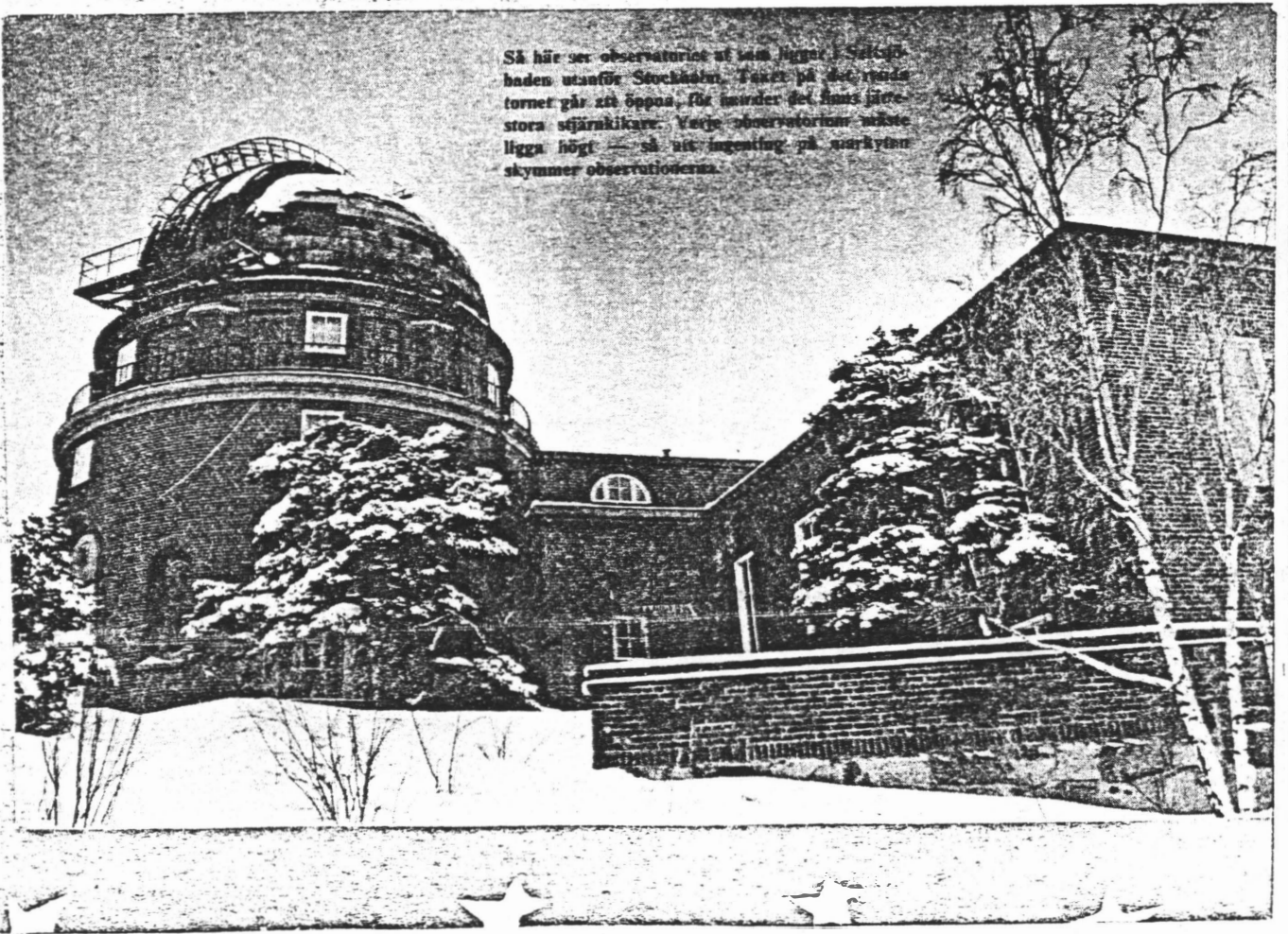
Skriv till oss om du kan hjälpa Claes och Birgitta!

Detta är vår sista utväg, skriver Claes och Birgitta i sitt brev till Hemmets Journal där de vädjar om hjälp att bli fria från spöken. — Vi vill gärna få kontakt med människor som haft liknande problem och kanske kunnat lösa dem.

Brev till familjen förmedlas genom Hemmets Journal. Skriv till oss under adressen Hemmets Journal, redaktionen, 212 05 Malmö och märk kuvertet "Claes och Birgitta".

BLINKA LILLA STJÄRNA DÄR

Så här ser observatoriet ut som ligger i Seltens-
boden utanför Stockholm. Taket på det runda
tornet går att öppna för att se de ännu större
stjärnlikare. Varje observatorium måste
ligga högt — så att ingenting på marken
skymmer observationerna.

Det kan vara svårt att hålla isär de tre orden *astronom*, *astrolog* och *astronaut*. Alla är namn på personer som har något med stjärnorna att göra!

Astronomen är den som kan mest om stjärnorna, alla fakta om stjärnorna.

Astrologen försöker tyda stjärnorna och på så sätt läsa ut vad som ska ske i framtiden!

Astronauten är en rymdfarare! (men bara om han eller hon kommer från Amerika, är han eller hon ryss heter det kosmonaut!)

Lennart är *astronom*. När SMÅFOLKET träffar honom sitter han på sitt kontor vid *Saltsjöbadens observatorium* (lite utanför Stockholm).

Hur kom det sej att du blev astronom? frågar vi.

— Åh, svarar Lennart. Först var det så att jag var väldigt intresserad av stjärnor när jag var tonåring. Jag hade en liten stjärnkikare. Sen hände ingenting. Men när jag läste vid universitetet så bestämde jag mig för att också, bland andra ämnen, läsa astronomi. Det var intressant. Sen blev det så att det blev ett sommarjobb ledigt här vid observatoriet. Jag trivdes, och jag fick stanna!

— Vi astronomer arbetar egentligen med två saker, för det första så undersöker vi universum med våra stora *teleskop* (det är det samma som stjärnkikare) och för det andra så undervisar vi i astronomi. Vi lär ut det vi redan kan — till dem som kan mindre!

Lennart berättar vidare att astronomin är en gammal *vetenskap*. Redan för 2 500 år sedan i det man brukar kalla gamla Grekland fanns det många som arbetade med astronomi. Sedan var det under lång tid, kanske 1 000 år, ingen som var särskilt intresserad. Men sedan kom intresset i världen tillbaka.

Under de senaste tio åren har många nya upptäckter gjorts, säger Lennart. Det beror främst på att

astronomerna har kunnat placera sina stjärnkikare och kameror i *rymdskeppen*. Ungefär tio mil ovanför jorden kan man observera oändligt mycket mera än vad man kan göra här, även om vädret är alldeles klart. Tack vare satelliterna vet man nu hur andra planeter ser ut på nära håll. Det finns foton på det. Man vet också att det finns röntgenstrålning i universum!

Men vad observerar man vid Saltsjöbadens Observatorium just nu?

— Då ska jag berätta vad jag gör! säger Lennart. Jag håller på att ta reda på vad för slags *grundämnen* som olika stjärnor består av. Det finns till exempel mera järn i en stjärna än i en annan! Detta kan man avgöra genom att *analysera* ljuset från de olika stjärnorna!

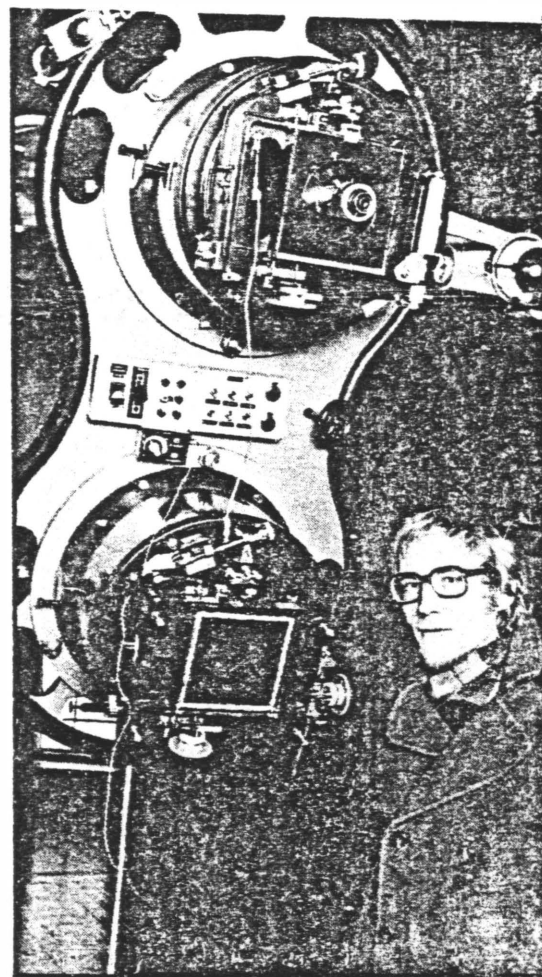
Men Lennart skrattar lite. Det skulle vara ett *oändligt* arbete ifall han skulle analysera *alla* stjärnor. I stjärnkikaren kan man ju se flera miljoner stjärnor! Och med bara ögat, en klar mörk natt, kan man se 6 000 stjärnor!!!

— Andra som arbetar här, säger Lennart vidare, arbetar med att fotografera Vintergatan (som är en stjärnbild och består av olika stjärnor), och ytterligare en annan mäter hur fort stjärnorna rör sig till oss och från oss.

Men ifall man ska blicka ut i rymden med hjälp av de jättestora stjärnkikarna som finns vid Saltsjöbadens Observatorium så måste det vara klart väder, och mörkt, säger Lennart och tillägger.

— Tyvärr har vi ju ganska dåligt väder här i Sverige. Ungefär 200 nätter om året är det mulet!

Astronomerna i Sverige, de som arbetar i Saltsjöbaden och de som arbetar i *Uppsala* och *Lund* och vid *Råö* (på västkusten), samarbetar bl a därför med astronomer i andra länder. Liksom andra astronomer i andra europeiska länder har svenska astronomer till exempel möjlighet att titta på stjärnorna i

Ett teleskop — eller stjärnkikare — i kolossalformat. I stjärnkikaren kan man — ifall det är mörkt ute och molnfritt — se miljontals olika stjärnor.

— När jag var tonåring hade jag ett litet teleskop, berättar Lennart.

Latinamerika. Det finns ett observatorium där, på Latinamerikas västkust, där klimatet är utmärkt för astronomer. Där är det 300 klara nätter om året och luften är hög och torr och bra!

Vad är det för nytta med astronomin? frågar vi Lennart till slut:

— Ingen egentlig *nytta* alls, svarar han. Men astronomin gör ju att vi *fördjupar* vår kunskap om hur det ser ut runt om vår jord!

Tror du på UFO? frågar vi Lennart.

UFO är engelska och förkortning av *Unidentified Flying Objects*. På svenska betyder det oidentifierade flygande föremål. Men vi brukar i alla fall använda oss av

Text: Ulla Tengling
Foto: Bosse Elfving

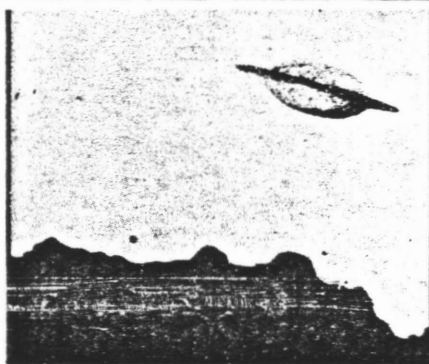
SMÅFOLKET

den amerikanska förkortningen. Men en del brukar säga flygande tefat, om UFOs.

Lennart svarar att det inte är någon stor fråga för honom. Ifall det finns liv på andra planeter så tycker han att det är en ny spännande observation, men märkvärdigare är det inte. Lennart tror att de flesta astronomer har samma åsikt. Därför kan han inte heller svara direkt på "tror du frågan".

Men det finns andra som är *mycket* intresserade av UFO. De kallar sig *ufologer*. Den mest intresserade i Sverige är nog Boris, Jungkvist i efternamn, som leder ufologernas organisation i Sverige. Organisationen har cirka 150 medlemmar — och alla arbetar med att ta reda

Det här är Boris. Han är en ufolog.

En UFO. Eller ett flygande tefat. Fotograferat för mer än 20 år sedan, säger Boris.

på sanningar om UFO, och med att utfråga människor som säger sig ha sett UFO eller flygande tefat.

— Vi får rapporter från alla slags människor som sett ovanliga saker på himlen, säger Boris. Och vi undersöker allt. Av tio egenomliga iakttagelser brukar vi hitta naturliga förklaringar till åtta.

Boris tror på det vi kan kalla "onaturligt". Men själv föredrar han att säga "ännu icke bevisat". Han tror att det finns människor på andra planeter utanför vårt solsystem. Och att människorna (eller snarare *varelserna* där) lever i samhällen precis som vi gör här på jorden.

Är det snälla varelser? frågar vi Boris. Ja, svarar han, det är det säkert. Och han hoppas till och med att de som bor på andra planeter ska vara bättre än vad vi är som bor på jorden.

— Jag tror att dom är fredliga. Att de för länge sedan insett att

krig är meningslöst, berättar Boris.

Precis som Lennart blev Boris intresserad av astronomi när han var tonåring. Sedan började Boris att arbeta på bank.

En gång för 30 år sedan, då Boris var tonåring, såg han och hans pappa och hans bror en, som Boris säger "mystisk farkost med metalliskt utseende", vid en sjö i utkanten av Stockholm. Det här är den enda "observationen" av UFO som Boris gjort.

Av medlemmarna i Boris organisation har ungefär en av tio också sett UFO.

Ifall vi som bor på jorden någonsin ska få träffa varelser på andra planeter, utanför vårt solsystem, så sker det nog inte förrän år 2025, tror Boris.

Skulle du vilja vara med på en sådan resa? frågar vi Boris.

— Självklart, svarar han. Det skulle ju bli en fantastisk resa!

Två bra böcker om stjärnor. Boken till vänster kommer från Rabén & Sjögren, den andra hör till Bonniers juniorböcker. Låna dem på biblioteket!

Flygande tefat jagade flygplan?

VALENCIA (TT-AFP)

Ett spanskt passagerarplan med 119 människor ombord på väg från Mallorca till Teneriffa tvingades på söndagskvällen landa i Valencia efter att ha förföljts av fyra fly-

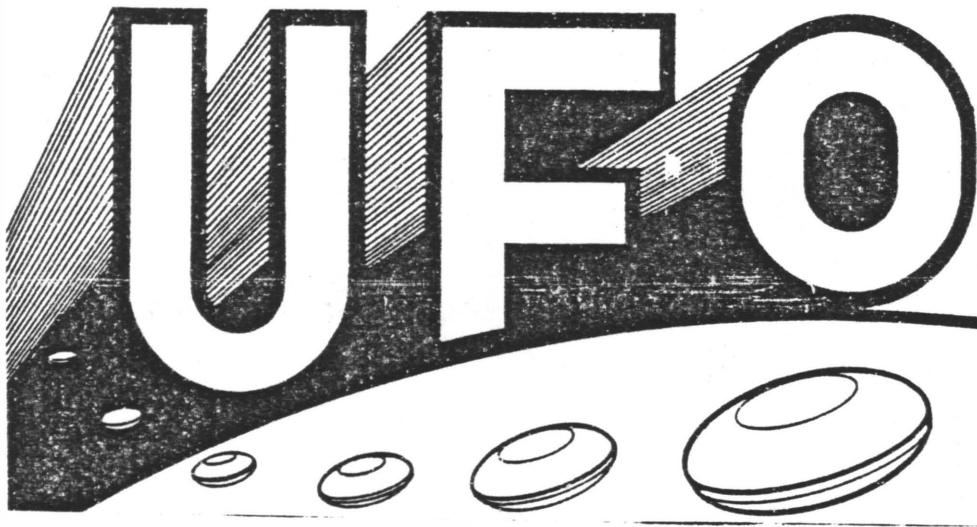
gande tefat, omtalade polisen i staden på måndagen.

Då planet befann sig över Ibiza kort efter starten fick piloten syn på flera lysande föremål som följde efter planet. Piloten försökte "skaka av sig" förföljarna men lyckades inte. Han rapporterade sin belägenhet till kontrolltornet i Valencia.

Från Kontrolltornet kunde man inte identifiera föremålen. Piloten fick order att landa. Under landningen stod två av föremålen stilla över stadens militärflygplats, ett höll sig över flygplatsens terminalbyggnad och ett stod rakt över landningsbanan.

Fyra av spanska försvarets jaktplan startade från en närbelägen militärbas. Då de nådde fram hade föremålen försvunnit. Flera människor på marken rapporterade att de sett de okända föremålen. Passagerarplanet fortsatte den avbrutna flygningen på måndagsmorgonen.

De militära myndigheterna har inte en utredning.

Några av fallen från CIA

LAND: Tyskland

DATUM: 8 Aug 1952

KÄLLA: Fransk press Bonn

Hämtat från den tyska veckotidningen "Der Flieger". Dr Waldemar Bäck säger att ett "flygande tefat" vilket nyligen störtade i Spetsbergen har blivit undersökt av framstående norska och tyska raketexperter.

Dr Norsal, en norsk expert på raketkonstruktioner åkte till platsen där det flygande tefatet hade störtat, några timmar efter att det upptäckts på Spetsbergen av jetflygare från Norge.

I spillrorna av maskineriet, säger experterna att de upptäckt radiopilotsändare med en plutoniumkärna som sände på alla våglängder med 934 Hz, en våglängd som till nu varit okänd.

Undersökningarna har också visat att det flygande tefatet störtade på grund utav en defekt i deras radiopilotsystem. Tefatet som inte hade någon besättning var 47 meter i diameter.

Den använda stålkonstruktionen är av okänd legering. Den har formen av en rund skiva och i dess ytterkant fanns 46 automatiska jetmunstycken.

Denna skivas centrala medelpunkt innehåller mätsystem och fjärrkontrollutrustning. Mätutrustningen hade inskriptioner på ryska. (Ingen information har släppts ut)

LAND: Danmark
DATUM: 30 Juli 1953
KÄLLA: Morgontidningen

Danska försvarets ledare tar allvarligt på frågan om flygande tefat.

Kommentar: Informationen under är i sin helhet hämtad från en artikel som var införd i Morgontidningen den 30 juli 1953 samt i ledande Köpenhamnstidningar, Berlingske Tidende, Social-Demokraten, Politiken och Information. Under perioden omkring datumet som ovan, fanns inte något an händelsen.

Köpenhamn 12 juli.

Danska försvarets myndigheter tar allvarligt på frågan om : "Flygande tefat". De militära experterna är motståndare av den åsikten fastän de flesta av observationerna har visat sig vara astronomiska fenomen. Rapporter återstår från tränade observatörer vilket ibland annat, skulle antyda om att tefaten är avsända från Sovjetiska baser i ishavet. Det danska flygvapnet har nyligen sänt över till försvarsstaben en rapport på varierande fenomen i luften över Danmark. Rapporterna är baserade på observationer från Danska flygvapnets radarstationer. Dessa observationer är jämförda med informationer med hänsyn till fjärrkontrollerade projektiler vilka har varit efterforsknade över den norrligaste delen av Norge och Finland. Baserat på dessa observationer har medlemmarna av försvarets forskningsanstalt kommit till den slutsatsen att projektilerna kan ha varit utsända från en Sovjet-bas på Novaya Zemlija.

UFO

Rapporten omfattar en händelse i vilket en officer och sju privatpersoner från Karups flygfält på Jutland den 12 nov 1952 såg ett objekt i skyn vilket liknade ett flygplan men rörde sig med större hastighet än någon känd typ av flygplan. De Danska observationerna är jämförda med ett antal norska observationer. I bland dem, vilket en inträffade i okt 1952 enligt den Norska försvarsstaben och den Norska flottan, ett flygplan av hitills okänd form flög över flottbasen vid Horten i början av Oslofjorden. En annan händelse som är utpekad under en manöver i nordnorge när besättningen på ett luftvärnsbatteri utanför Bodø observerade ett mystiskt objekt på stor höjd. Ett jetplan sändes upp, men det var inte möjligt att nå objektet vilket försvann i en fantastisk hastighet.

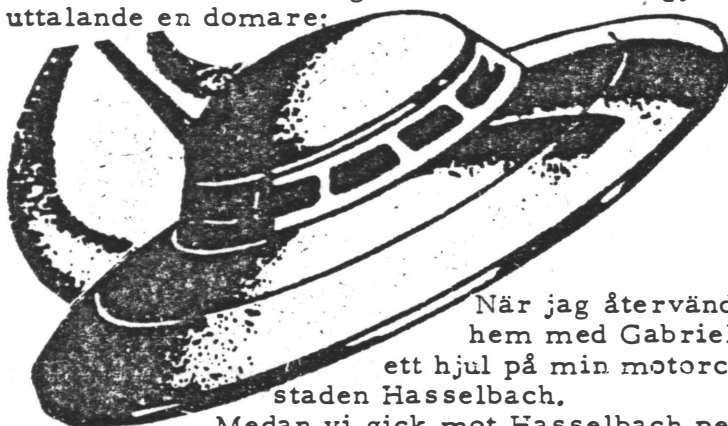
Rapporten från det Danska flygkommandot betonade starkt att flygande tefatstrafiken över Skandinavien verkar vara ett faktum av stort aerotekniskt intresse

LAND: Tyskland
DATUM: 9 juli 1952
KÄLLA: Kathimerni (Aten-tidning)

Berlin juli: Försedd med ett edsvuret ögonvittne-Oscar Linke en 48-årig tysk och en för detta borgmästare av Gleimershausen Vest-Berlin-samt intelligenta officerare har undersökning börjat av de mest vanliga tefatsberättelserna.

Enligt den här berättelsen liknade objektivet en kollosal flygande stekpannasom hade en diameter av 15 meter, landade i skogen av den Ryska Zonen.

Linke flydde nyligen från Sovejetzonen tillsammans med sin hustru och 6 barn. Linke och hans 11-åriga dotter Gabriella gjorde under följande uttalande en domare:

När jag återvände till mitt hem med Gabriella exploderade ett hjul på min motorcykel nära staden Hasselbach.

Medan vi gick mot Hasselbach pekade Gabriella ut någonting vilket syntes på ett avstånd av 140 meter från oss. Enär det var skymning trodde jag hon pekade på ett ungt rådjur. Jag lämnade motorcykeln vid ett träd och gick fram mot punkten som Gabriella pekat ut. När jag emellertid kom fram till platsen omkring 55 meter från objektet, förstod jag att mitt första intryck hade varit fel. Vad jag hade sett var två män vilket var nu 40 meter ifrån mej. De såg ut att vara klädda i något åtsittande metalliknade kläder. De var framåtböjda och tittade på något som låg på marken. Jag närmade mig till 10 meter från dem. Jag tittade över ett litet staket och då såg jag ett stort föremål vilkens diameter jag uppskattade till 13-15m. Det liknade en kolossal stekpanna.

Där var två rader med hål på dess ytterkant omkring 30 cm i omkrets. Utrymmet mellan de två raderna var en halv meter. På toppen av detta metallföremål var ett svart koniskt torn omkring 3 meter högt. Idetta ögonblick-min dotter som hade stått kvar en kort sträcka från mig-ropade hon på mej. De två männen måste ha hört min dotters röst därför att de omedelbart hoppade upp på det koniska tornet och försvann in. Jag hade förut noterat att en av männen hade en lampa på framsidan av kroppen som lyste upp med regelbundna intervaller. Och NU, sidan av föremålet med hålen hade öppnats och började glittra. Dess färg verkade grön men skiftade senare till rött. Samtidigt började jag höra ett litet surr. Medan surret och ljuset växte, började de koniska tornet att glida ner i mitten av föremålet. Hela objektet började sedan sakta att lyfta från marken och roterade som en snurra.

Det verkade som om det var uppbyggen av det cylindriska maskineriet som gick rakt igenom föremålet och syntes nu från undersidan.

Föremålet omgavs av en ring av flammor-farkosten var nu ett antal meter över marken. Jag noterade att hela föremålet hade lyft sakta från marken. Cylindern som det var uppburet på hade nu försvunnit in i dess centrum. Stigningen blev nu hastigare. Samtidigt hörde min dotter och jag ett visslande ljud liknande det som när en bomb faller..

Objektet reste sig till en horisontal position vände inemot en närbelägen stad och försvam över höjderna och skogen i riktning mot Stockholm.

Många andra personer som bor i samma område, yttrade sig senare att de så ett föremål vilket de trodde var ett torn.

En fåraherde bekräftade: Han trodde han tittade på en komet som flyttade sig i en låg bana från den höjd på vilken Linke stod.

Efter underkastningar av vittnesmålet till domaren gjorde Linke följande uttalande: Jag skulle tro att både min dotter och jag drömde, om det inte varit för följande monemts innehåll: När föremålet hade försvunnit, gick jag till den plats det hade varit. Jag hittade en cirkelrund öppning i marken och det var tydligt att det var färska spår. Det var exakt samma form som det korniska tornet.

Jag var då övertygad om att jag inte drömde.

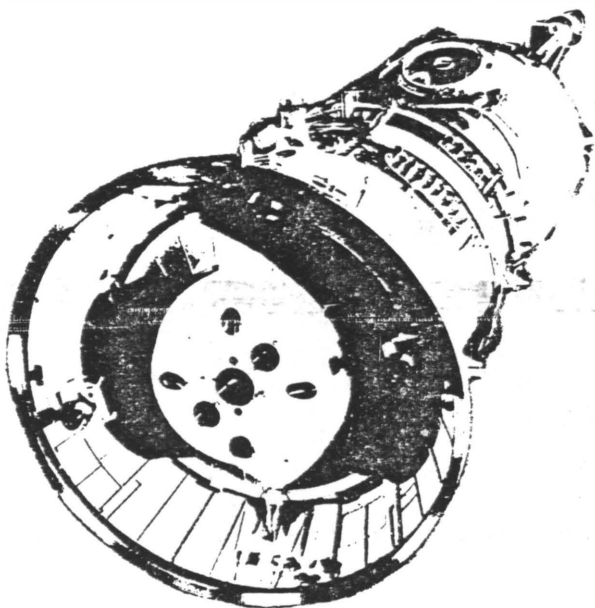
Linke fortsätter: Jag hade aldrig hört termen "flygande tefat" innan jag flydde från Sovjetzonen in i Vest-Berlin. När jag såg det här objektet, trodde jag ögonblickligen att det var en ny sovjetisk militärmaskin.

Jag erkänner att jag var gripen av rädsla därför att Sovjet inte önskar att någon skall veta om deras arbete. Många personer har varit inskränkta på sin rörlighet för många år i Öst-Tyskland därför att de vet för mycket.

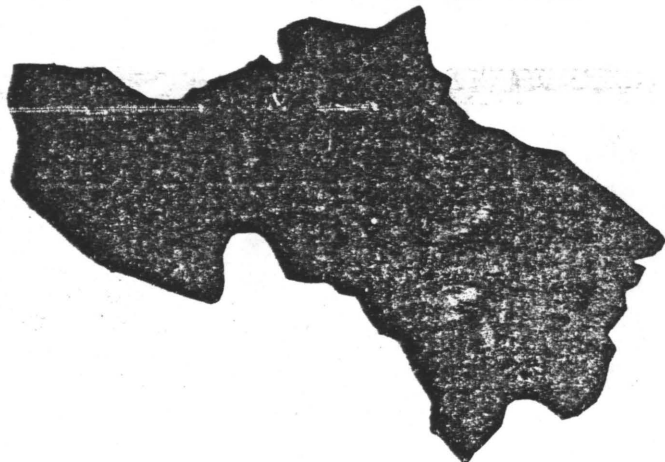
Källa: UFO-REPORT

Översättare: Berith Manzanares

Bernt Berglund

Vasterbergslagen

Christer sysslar med UFO "Många tycker jag är konstig"

Efter ett elavbrott blev det becksvalt överallt men plötsligt syntes ett starkt ljussken som kom närmare och närmare. Det var ett föremål med två egendomliga varelser i som svävade över en trädgård. Varelsen var lika stora som 14-15-åringar och hade genomträngande - men ändå vänlig - blick. De hade inget hår på huvudet och var klädda i vita uniformer.

Mannen som bodde i huset och hans son stod i trädgården och vinkade till varelsen som spärrade upp ögonen. Farkosten började röra sig längs gatan och mannen gick vid sidan om. Plötsligt blev det helt mörkt och UFO:n försvann.

Grannarna såg också föremålet och alla var mycket förundrade. Efter en halvtimme fick mannen, som var montör, stickningar i benen och blev sjuk. Tre veckor senare måste höger ben amputeras, det ben som stod närmast farkosten. Montören tror själv att det var en strålningsskada men läkarna talar om inre åderbräck. Detta är ett av de intressantaste UFO-fallen i Sverige och det hände i Småland 1959.

● 300 rapporter om året

UFO är en förkortning för

Unidentified Flying Objects och det betyder ungefär ett okänt föremål i luften som inte har någon förklaring. Varje år kommer det ca 300 rapporter om UFO-föremål i Sverige. De flesta kommer till UFO-Sveriges larmcentral i Köping (tel 0221/310 25). Där antecknar man vad som hänt och skickar frågeformulär som ska fyllas i. Om det är riktigt intressant rycker UFO-medlemmar ut och undersöker på platsen, pratar med dem som sett föremålen, tar markprover, fotograferar m.m.

Christer Nordin är en av dem som undersöker UFO-fe-

nomen. Han är en sansad och kritisk kille som leder Stockholms UFO-förening.

- Mest är det ljussken och främmande föremål som vi får telefonsamtal om. Av 100 larm

är det omkring 80 som är missförstånd. Det kan vara väderballonger, lysraketer eller något annat som har en naturlig förklaring. Ungefär

20 fall finns det alltså ingen förklaring till. UFO finns men vad det är vet vi inte, säger Christer.

Aldrig har intresset för UFO varit så stort som nu. Filmer, böcker, serier och musik handlar om rymdvarelser, flygande tefat och främmande planeter.

● Konstigt med UFO

- Det är stor skillnad på inställningen till UFO nu och när jag började bli intresserad för 15 år sedan. Visserligen finns det många som fortfarande tycker att man är lite konstig om man sysslar med UFO men allt fler börjar bli öppna för att UFO kan finnas.

- Många har inte velat anmäla att de sett UFO eftersom de är rädda för att bli retade. Vi i UFO-Sverige skrattar inte åt någon och anmälarna får gärna vara anonyma. Men vi är inte okritiska. Ibland fantiserar folk ihop historier

för att komma i tidningen, ibland vill de skoja med oss. Vi har fått en hel del bilder där man kopierat in kastrull-lock i landskapet. Allt undersöks så noga som möjligt.

- Tror du på det där? frågar många. Men det är inte fråga om att tro utan att ta reda på och undersöka. Själva har jag aldrig sett något UFO.

Det är inte vi i föreningarna som ser UFO, vi undersöker och samlar fakta för att UFO ska tas på allvar. På kurser

förhar jag lärt mig hur man ska undersöka oförklarliga fall.

● Försiktiga vetenskapsmän

- Vetenskapsmännen börjar också bli intresserade och vi vill gärna samarbeta med dem. De flesta är försiktiga men en del tycker att UFO är fria fantasier.

- Vi har 18 lokalföreningar i Sverige med ca 2 500 medlemmar. Astronauter, böcker, film och UFO-rapporter sätter fart på intresset. Alla sorters människor och alla åldersgrupper finns med, mest är det pojkar i 15-20-årsåldern. Vi träffas och pratar om UFO, visar film och lyssnar på föredrag. Många bygger UFO-dekorer, det är en sorts låda som ger ifrån sig ett skarpt ljud vid elektromagnetisk strålning, alltså den strålning som tycks komma från UFO-föremål.

- Många tror att UFO inte finns, men vad är det som säger att vi vet allt? På 1930-talet hade man blivit utskräddad om man sade att folk skulle resa till månen. Mycket är möjligt, det gäller att både vara kritisk och öppen, tycker Christer.

Av Ann Källman

Christer med två modeller som Chris B Vos gjort. Till vänster står en modell av det föremål som några smålänningar såg 1959 och modellen till höger föreställer profeten Hesekiels rymdskepp som beskrivits i Bibeln. (Foto: Nils-Johan Noranlind.)

Några tankar om interstellär kommunikation

Sven Hubermark SM5DDX

KÄLLA: QTC nr 5

Inom vår civilisation har vi utvecklat medel för olika typer av signalering. Stora delar av vår aktivitet utförs endast med hjälp av signaleringskontakter och avstånds-kommunikation.

Meningen med denna artikel är att diskutera de tekniska förutsättningarna för sådan kommunikation.

Redan fysikern Gauss kom med förslag om att vi skulle ta kontakt med utomjordiska civilisationer, genom att i Sibirien plantera stora landområden i ett regelbundet mönster för att påkalla Mars-inneboarnas uppmärksamhet!

Som väl alla känner till numera, så lekte Marconi med tanken på att signalera med radioenergi och år 1920 kunde han rapportera att två stationer på ömse sidor om Atlanten hade mottagit okända signaler. På 1930-talet erhöi Störmer och Van der Pol fördröjda ekon (tidigare beskrivna i QTC) och småningom föreslogs på 1960-talet från flera håll att dessa s k LDE:s; Long Delayed Echoes, skulle orsakas av rymdsonder som skickats till vårt solsystem av andra civilisationer.

År 1959 startades det s. k. OZMA-projektet vid Cornell-universitetet. Det gick ut på att lyssna efter intelligenta radiosignaler på 21 cm:s våglängd (ca 1420 MHz). Frågan diskuterades också i tidskriften NATURE ganska livligt.

För att få en riktig bakgrund till följande resonemang, låt oss för ett ögonblick begrundat vad som behövs för att intelligent liv skall uppstå (enligt vedertagna normer).

För att liv skall kunna uppstå fördras att den stjärna som hårbärgerar en lämplig planet, har en livslängd av ca 10^9 år, under vilken tid dess ljusstyrka måste vara konstant. De stjärnor som uppfyller detta kriterium är de med spektralklasserna F, G, K och M. Tar man hänsyn till en del andra faktorer (som det skulle föra för långt att gå in på här) visar det sig att ungefär 90 % av de stjärnor, som kan vara omgivna av planeter med gynnsamma livsvillkor, har yttertemperaturer som inom 20 % överensstämmer med temperaturer hos vår egen sol.

En stornet av betydelse för diskussion av interstellär kommunikation är frågan om medelavståndet mellan civilisationer som just nu befinner sig i en avancerad utvecklingsfas. Antalet solsystem inom vår egen vintergata som har tekniskt avancerade civilisationer kan man teckna som

$$N_1 = N_{\text{tot}} P_1 P_2 P_3 (L_1/L_2)$$

där

N_{tot} = totala antalet stjärnor i vintergatan
 P_1 = relativa antalet stjärnor som har planetsystem med gynnsamma villkor

P_2 = sannolikheten för att liv skall kunna utvecklas på en planet med gynnsamma villkor

P_3 = relativa antalet tekniskt avancerade civilisationer

L_1 = Livslängden för tekniskt avancerade civilisationer

L_2 = planetens livslängd.

Enligt vedertagen praxis kan man anta följande numeriska värden på parametrarna (dvs. de slår fel med max. en tiopotens).

$$N_{\text{tot}} = 10^{11}$$

$$P_1 = 0.5$$

$$P_2 = 0.5$$

$$P_3 = 0.5$$

$$L_1 = 10^5 \text{ år}$$

$$L_2 = 10^9 \text{ år}$$

De tre sista parametrarna är mer osäkra än de tre första, men duger som approximation.

N_1 , antalet avancerade civilisationer, blir med de ovan angivna värdena ungefär 10^6 .

Låt oss nu diskutera frågan om signalering och val av hjälpmedel för detta.

Det är inte sannolikt att utvecklingen på det biologiska-anatomiska eller det tekniska området inom en annan civilisation är exakt parallell med vår, men det finns vissa egenskaper som man kan betrakta som universella. Signalöverföring måste äga rum med medel, där man både kan alstra och detektera signalenergi. De tekniska detektorer, som vi utvecklat, kan ses som substitut eller utvidgningar av våra biologiska detektorer. Eftersom elektromagnetisk strålning är universellt förekommande och dessutom av primär betydelse för liv i den form vi känner det, är det rimligt att anta att förekomsten av biologiska och tekniska detektorer för denna strålningsform också är universella.

Om man försöker beräkna räckvidden för en strålningskälla som sänder P_s watt och antar att sändar- och mottagarantennerna har en yta av A_s och A_m m², får man, om minsta detekterbara effekt är P_m

$$R = \left[\frac{P_s A_s A_m}{P_m \lambda^2} \right]^{1/2}$$

där R är räckvidden i ljusår.

Uttrycker man istället antennytorna med hjälp av diametrarna D_s och D_m (i meter) och mottagarens tröskelgräns, som en temperatur (T_m i K⁰) som anger den minsta uppmätbara signalstyrkan, så blir

$$R = 2,2 \cdot 10^{-5} \cdot \frac{D_s \cdot D_m}{\lambda} \left(\frac{P_s}{T_m} \right)^{1/2}$$

ljusår (Lå)

där λ anges i meter och P_s i watt. Detta uttryck gäller om mottagarens bandbredd är 1 Hz.

Av ekvationen framgår att en minskning i våglängd ökar R , samt att en ökning av P_s och en minskning av T_m ökar R i samma proportion.

Utan att närmare gå in på bruset från olika faktorer som kan påverka mottagningen, kan man generellt säga att en ökning av räckvidden enklast kan åstadkommas genom att öka antennstorleken och sändareffekten.

Om man väljer en våglängd av t ex 10 cm och använder en antenn med diametern 25 m, väljer P_s till 10^4 watt och T_m till 100° K, blir räckvidden i storleksordningen 1 ljusår. Närmaste stjärna finns på fyra ljusårs avstånd, så detta skulle alltså inte räcka till. Om man granskar det system vi valt ovan, är det mycket blygsamt beträffande alla systemparametrarna.

Vi har i dag tillgång till flera antenspeglar med 100 m:s diameter och kan dessutom koppla in en sändareffekt på i storleksordningen 10^6 watt. På liknande sätt finns mottagare med brustemperaturer på $10-20^\circ$ K. Med dessa parametrar blir räckvidden $R = 1000$ ljusår!

Av detta torde framgå att interstellär kommunikation är genomförbar, även om vi måste utgå från vår egen tekniska nivå.

Vidare skall sägas att resonemanget ovan bygger på överförandet av en mycket enkel signal, dvs. detekterbar eller inte detekterbar. Vill vi i stället överföra information av något slag, blir räckvidden väsentligt mindre, men dock skulle vi kunna överföra tal på ett avstånd på 3-4 ljusår. Sänker man datahastigheten till 100 bitar/sekund blir det möjligt att kommunicera på 20-30 ljusårs avstånd. Om det finns någon att kommunicera med där förstås!

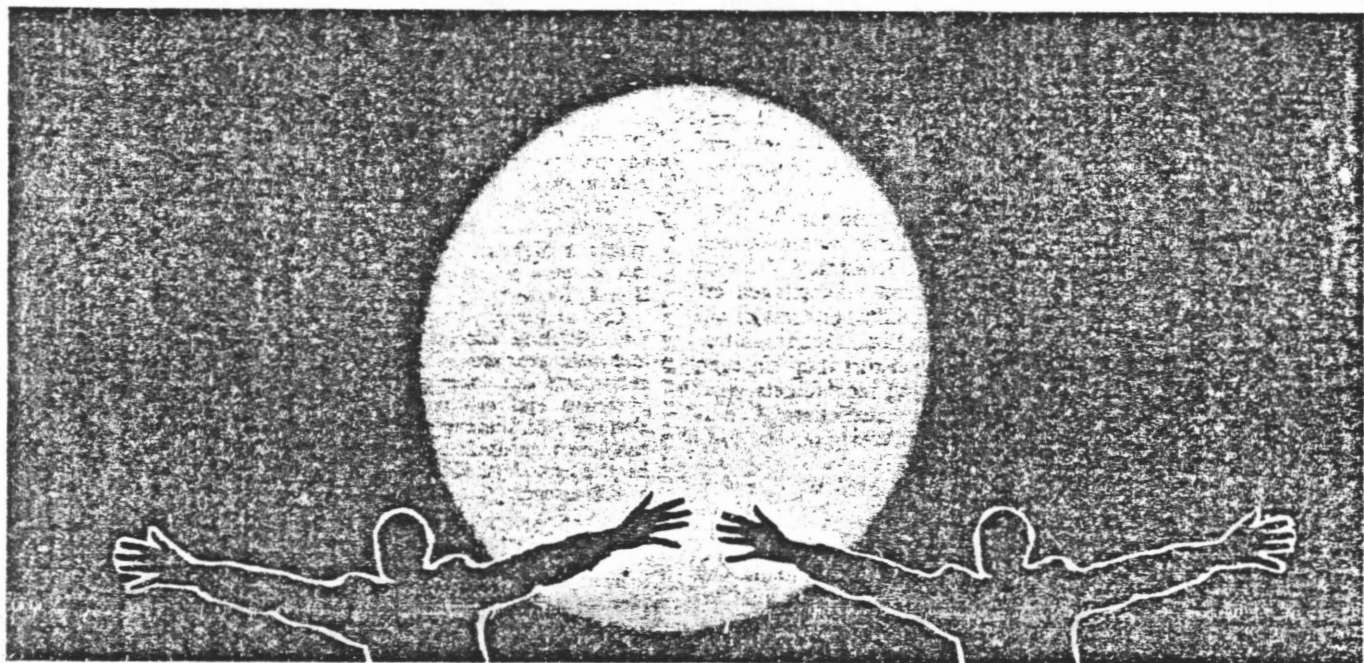
SM5DDX

- Det är ett samtal till dig från någon som kallar sig Superstar ... (Electronics Weekly)

Vad landade ute på åkern?

POJKAR VAKNADE AV STARKT SKEN

ETT SKARPT LJUS från ett runt föremål väckte pojkarna i Karlborn, som vettskrämda ringde 90 000 för att få polishjälp. Dagen efter hittades spår på åkern... (Illustration: STAFFAN BJÖRKLUND).

De två 14-åriga pojkarna låg ensamma i huset när ett starkt ljus-sken lyste upp rummet.

De sprang fram till fönstret och fick se att det intensiva ljuset kom utifrån åkern.

Först trodde de att det brann i skogsdungen. Men när ögonen vant

sig mer vid ljuset såg de en rund farkost.

Vettskrämda sprang pojkarna, Pierre Stenberg och Patrik Wigelius från Falun, in och började slå 90 000.

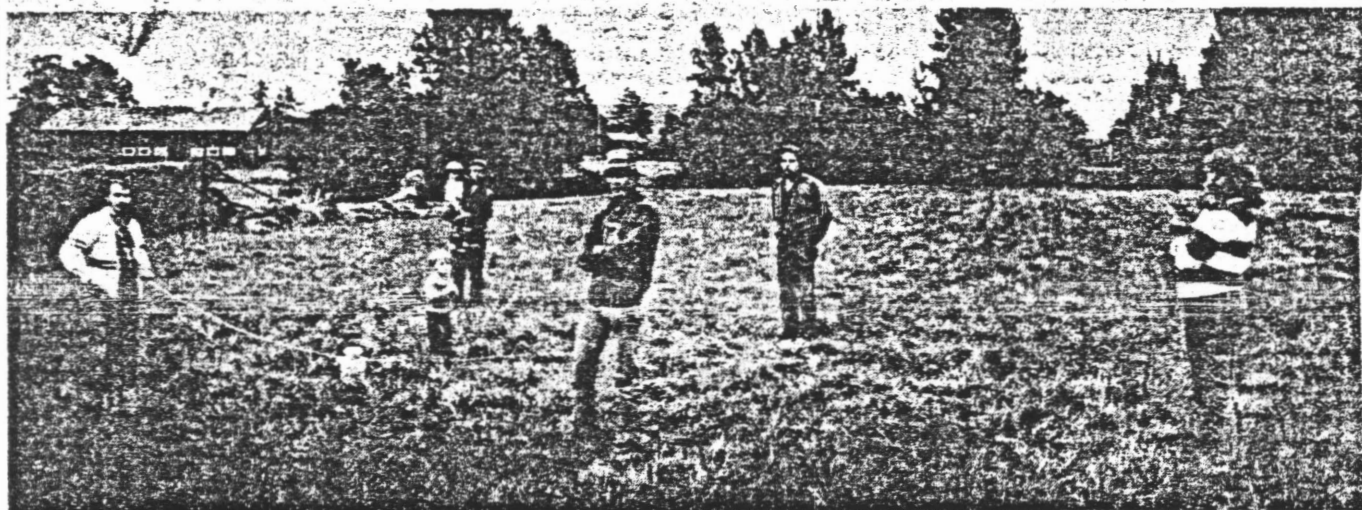
En polisbil åkte genast ut, och man letade i mörkret utan att finna

något.

Men dagen efter upptäcktes fyra djupa avtryck, och i mitten var gräset avbränt och svart.

En bit ifrån fanns ett fyrkantigt hål med raka kanter. Som om någon tagit ett jordprov...

— SISTA SIDAN —

TVÅ MÄN från UFO i Falun och arrendatorfamiljen i Karlborn visar spåren efter det mystiska föremålet. Männan står vid de fyra avtrycken, den lille pojken i mitten vid den avbrända biten av åkern och flickan där en fyrkantig jordbit skurits ut. (Foto: STAFFAN BJÖRKLUND).

Vem landade på åkern? Mystiska avtryck förbryllar

LÖRDAG

8-9-1979

Vad landade på åkern i Karlborn med ett så starkt ljus, att de 14-åriga pojkar-
na vettskrämda sprang till
fönstret och sedan ringde
90 000?

— Något mystiskt var
det, säger polisman John
Evert Olsson, som var en av
de två polismän som ryckte
ut natten den sjätte augusti.

Pojkarna, Pierre Stenberg
och Patrik Wigelius, var en-
samma i huset i Karlborn. Pier-
res farmor och farfar skulle
snart komma hem.

De hade just gått och lagt sig
då rummet lyfte upp. De
sprang fram till fönstret och
trodde först att det brann i
skogsdungen på åkern,
men snart såg de ett stort
runt föremål uraklija sig i det
starka skenet.

Föremålet lyfte

Förskräckt ringde de 90 000
och fick så småningom tag i po-
lierna. Men innan polisen hann
fram kunde de livrädda pojkar-
na, som sprungit ner till den
pedre våningen, se föremålet
lyfta och ge sig iväg.

Poliserna John Evert Olsson
och Bert Hag försökte lugna
pojkarna och man gick ut i
mörkret på åkern för att titta.

— Pojkarna var ordentligt
uppskrämda, säger John Evert
Olsson. Vi försökte finna en
förklaring på det starka ljus-
skenet, men hittade ingen.

Dagen efter hittades de un-
derliga märkena några hundra
meter bakom dungen, som poj-
karna först trodde brann.

Avtryck i gräset

Det var fyra avtryck och i
mitten var gräset avbränd. Ett

stycke därifrån var en bit av
Åkern utskuren med raka kan-
ter, och utlyft.

På omvägar fick UFO-med-
lemmarna Nils Nilsson och
Christer Dahlberg höra talas
om saken och på fredagskvällen
ryckte de ut för att göra iakt-
tagelser och mätningar på plat-
sen.

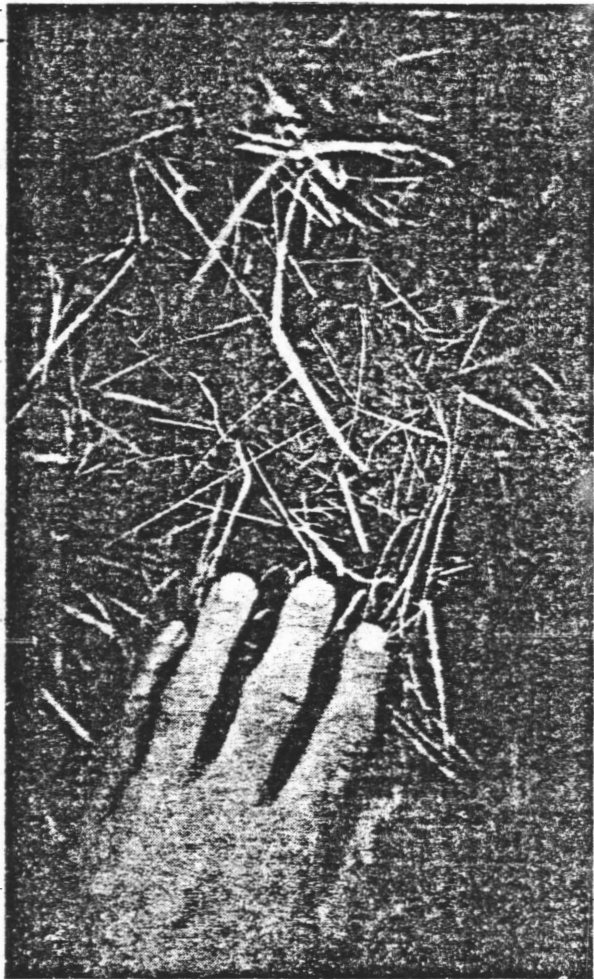
Avståndet mellan de fyra av-
trycken var 3,75 x 4,23 x 4,8 x 4,16 m. De

tog även gipsavtryck på spåren
och studerade övriga lämningar
noga.

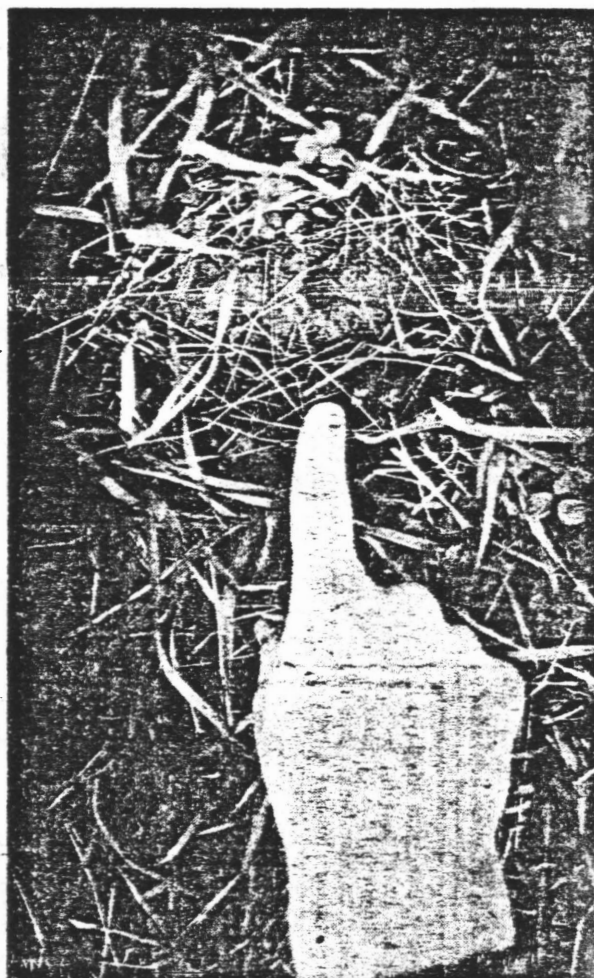
— Nu skall vi sända upp-
gifterna till UFO:s central-
grupp i Sala. Där finns arkiv
över övriga fynd i landet och i
janiförelser kan göras.

(Bilder:

STAFFAN BJÖRKLUND)

En jordkoka har skurits ut och tagits bort från åkern.

Ett av de fyra avtrycken med ett avbränd grässtycke i mitten.

Mitt på blanka dagen fick en norsk bonde besök från rymden

Kåre Overn, 70, trodde inte sina ögon. Femtio meter ovanför gårdstunet svävade ett enormt föremål. Metallskivan på himlen sände ut en kraftig ljusstråle som träffade marken. Därmed hade Kåre fått bevis för att något underligt hänt på hans gård, för kvar på marken fanns en ring där gräset var brunt och gruset färgats grönt. Vetenskapsmän som fått prov på marken har vägrat att ta befattning med dem. Det kan ju skada deras karriär om de tar flygande tefat på allvar!

VESTRE SPONE, NORGE. — Jag stod i köket och höll på att plocka ner något från ett skåp när jag plötsligt hörde ett underligt ljud, berättar lantbrukaren Kåre Overn. Trots att jag har ganska dålig hörsel hörde jag det här ljudet tydligt, så det måste ha varit väldigt högt för normala öron. Det lät som sjundandet från en kaffekittel just innan kaffet kokar upp.

Det var den 4 november förra året, ungefär klockan halv ett på dagen, som Overn hörde det märkliga ljudet. Ute var det uppehållsväder med lätta moln.

— Jag kikade ut genom fönstret för att se varifrån det konstiga susandet kom, berättar Overn. Och det jag fick se var helt otroligt. Precis utanför fönstret kom en grön ljuskägla ner från himlen. Ljuset var så starkt att det

avtecknade sig klart mot logen på andra sidan gårdsplanen. Hela tiden hördes det egendomliga ljudet.

Overn böjde sig fram över köksbänken för att se varifrån ljuset kom men kunde inte upptäcka något. I stället sprang han ut på trappan — och fick sitt livs märkligaste upplevelse.

Orörlig på himlen

— Jag har undrat så vad det var som hängde där på himlen, säger han. Jag berättade det för den lokala tidningen, och de menade att det måste vara ett flygande tefat.

Det susande ljudet förstärktes då Overn kom ut, och både ljudet och ljuskäglan kom från ett enormt föremål som stod orörligt på himlen rakt över gårdstunet.

— Föremålet hängde ungefär femtio meter upp i luften. Det var runt som en tallrik eller en diskus, och på över- och undersidan fanns ett slags halvklot. På halvkloten fanns fyra cirkelrunda fönster. Föremålet var gjort av någon sorts grön metall, det såg ut att vara plåtar som nitats ihop. Fönstren var lysande gröna. Mitt under det nedersta halvklotet fanns ett femte "fönster". Det var mindre än de andra, och det var härifrån ljuset kom. Jag hoppades att föremålet inte skulle försöka landa på gårdsplanen, det var alldeles för stort och hade inte fått plats.

Avståndet mellan huset och logen är 40 meter, det har Overn senare mätt upp. Diametern på denna UFO ("oidentifierat flygande föremål") måste ha varit större än så. Overn bedömer att enbart halvkloten måste ha haft en diameter på cirka 20 meter.

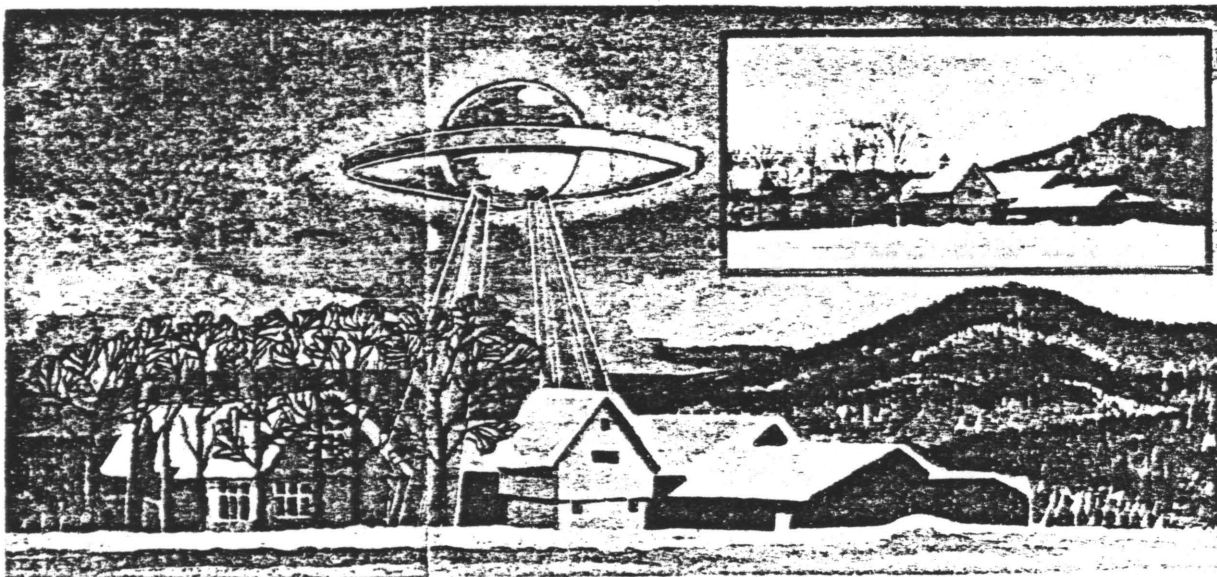
Snabbt försvinnande

Overn kom att tänka på att han hade sin kamera hängande strax innanför dörren, och en sak var han på det klara med: Om han skulle ha någon som helst chans att bli trodd när han berättade om sin upplevelse, borde han ha ett fotografi av det främmande föremålet. Han sprang in efter kameran.

— När jag kom ut igen släcktes ljuset snabbt. Det susande ljudet upphörde och föremålet steg raskt femtio meter rakt upp i luften innan det försvann i nordostlig

Här träffade ljuskäglan marken, säger Kåre Overn och pekar ut på gårdsplanen. 40 meter längre bort ligger logen. UFO:n som kom på besök var så stor att den inte fått rum på gården.

Femtio meter över gården hängde det "flygande tefatet". Det gav ifrån sig ett högt surrande ljud, men när det sedan lyfte rakt upp och försvann skedde det ljudlöst.

riktning med kolossal hastighet. Det hela hände så snabbt att jag blev stående med kameran i handen utan att hinna använda den.

Men UFO:n hade lämnat kvar ett bevis på att den varit där. Där ljuskäglan hade träffat marken fanns en brun ring. Men det torra höstgräset var inte bränt eller svett. Det såg mera ut som om det hade blekts.

Cirkeln efter ljuskäglan hade täckt både gräsmattan och en singelbelagd gång. Cirkeln var exakt 85 centimeter i diameter och bestod av en yttre ring där gräset var missfärgat. Utanför den yttre ringen, som var 10 centimeter bred, hade gruset som genom ett trollslag färgats grönt!

Overn ringde till tidningen, som skrev om upplevelsen. Samma kväll kom en okänd person till gården och tog prover från marken. Senare har Norges UFO-förening varit på Overns gård och tagit prov. Det är ett mysterium vem den okända personen var, i varje fall hörde han inte till UFO-organisationen.

Proven från UFO sändes till både lantbruks högskolan i Ås och till universitetet i Blindern, men som vanligt när det gäller UFO-observationer har det varit mycket svårt att få raka svar från forskarna.

Bestrålade alger

Det har emellertid påvisats skillnader i surhetsgraden hos den jord som tagits i cirkelns centrum, i

cirkelns periferi och utanför det område som träffats av ljustrålen. Den gröna beläggningen på gruset som blivit belyst har visat sig vara alger som plötsligt börjat formera sig med oormal hastighet, vilket kan hända vid olika former av strålning.

Eldbjörg Fjeldberg från riksförbundet UFO Norge tog dessutom med sig två påsar jord, en från cirkeln och en från gårdsplanen utanför, och lade den i två blomkrukor. Efter några dagar hade det kommit upp två små spåda grässtrån i jorden från gårdsplanen. Krukan med jord från cirkeln var däremot övervuxen av frodigt gräs. Detta har undersökts av en botaniker, som bara konstaterade att det var alldeles vanligt gräs. Om det fanns något oormalt hos gräset har ingen velat säga.

Vill inte bli inblandad

— Jag har proven från Overns gård stående på hyllan, säger en forskare som vill vara anonym. Där har de stått i månader, och där får de förbli stående. Jag har inte haft dem under mikroskopet och tänker inte göra det heller.

Jag vill inte bli inblandad i sådana här saker. Jag vet alltför väl att min karriär som forskare skulle vara ödelagd för alltid om det en enda gång kan bevisas att jag haft befattning med en sådan här sak eller över huvud taget tagit UFO-problematiken på allvar.

— Men bidrar du inte till det rakt motsatta med en sådan inställning, om nu vetenskapen vill avfärda UFO-ryktena?

— Det är möjligt. Men jag vill inte ha någonting med saken att göra.

— Men det fanns ändå en ring på gården och singeln var grön.

— Jag tycker inte gruset är grönt, och även om så vore och det skulle bero på alger betyder det ingenting. Alger finns överallt och vid alla tider på året, bara en liten extra bestrålning kan innebära en rask formering. Att det finns en ring på en gårdsplan kan ha många orsaker. Om t ex lantbrukaren hållit ut myrsyra där kommer gräset inte tillbaka på många år. Däremot kan det mycket väl finnas alger där.

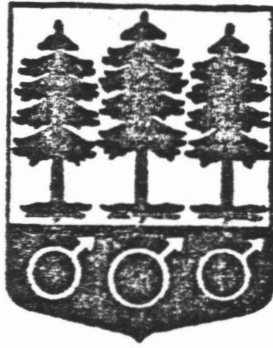
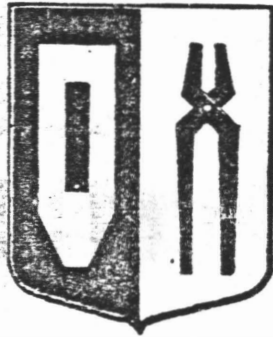
Käre vet vad han såg

Så enkelt är det alltså för vetenskapen att avfärda en UFO-observation. Man nekar helt enkelt att undersöka saken därför att man själv inte tror på det eller därför att man för karriärens skull är rädd för att bli inblandad.

Käre Overn däremot, en hederlig bonde som aldrig sett några spöken vare sig på dagen eller natten, tvivlar inte på vad han såg: Ett flygande föremål som byggts av någon och styrdes av någon. På marken som träffades av den mystiska ljustrålen uppstod en ring, och varken där eller någon annanstans på gården har det spiltts ut myrsyra eller någon annan frätande vätska.

— Har folk skrämt åt det du berättat, Käre Overn?

— Nej, men det är många som har ställt frågor och grävt i marken, säger den 70-åriga lantbrukaren som har ord om sig att vara hederligheten själv. Det enda som retar mig är att jag inte hann fotografera föremålet, liksom att ingen annan fanns i närheten som också kunde se det jag såg. □

Är han galen eller ett geni? Snart är Johns och världens första flygande tefat start- klart!

Av DEREK SHUFF

□ Har John löst mysteriet med UFO:s?

■ Är karln ett geni? Eller är han spritt sprängande galen?

Engelsmannen John Searl påstår att han är "kallad" till att bygga världens första flygande tefat!

I källaren i ett gammalt hus i Reading utanför London har denne 47-åriga elektromontör i 26 år suttit och knäpat med sitt rymdskepp på fritiden.

Någon gång i år ska det ut på sin jungfruflygning. Det första resnålet blir Nya Zeeland. Flygtiden dit är cirka 30 minuter. Tefatet kan nämligen hålla en marschfart på hela 38 000 kilometer i timmen!

Searl hävdar bestämt att myndigheterna på Nya Zeeland redan har gett honom landningsstillstånd.

Det ligger hundratals arbetsstimmar bakom det här märkliga projektet. John Searl berättar gärna om hur det hela började:

— Som elektromontör intresserade jag mig för magnetism och dess verkningar. Därför tillverkade jag en elektromagnet

och ett gyrohjul som kunde producera energi. Det byggde jag in i en liten modell av ett flygande tefat.

Searl kopplade sedan modellen till ett startaggregat.

— I en kvart blev tefatet hängande nästan orörligt i luften, omgivet av ett intensivt grönt och vitt ljussken. Plötsligt satte det av med en enorm fart och försvann. Jag hittade det aldrig igen.

— Jag byggde sammanlagt sex modeller av olika storlekar. Allesammans försvann spårlost.

— Jag förstod att jag sysslade med krafter som jag ännu inte hade kontroll över...

Och nu tänker han alltså bygga ett styrbart, riktigt flygande tefat!

Grannarna i området ställer sig ganska tvivlande till Searls fantastiska planer. Självt är han orubblig i sin tro!

— Det finns många som vet att jag har rätt. Vetenskapsmän från USA har varit här och blivit imponerade av mitt arbete. Därför har jag också fått en hel del vetenskapliga skrifter. Jag har haft samtal med forskare från hela världen.

— Jag har fått pengar från alla möjliga håll, men det mesta har gått åt till att söka olika tillstånd hos myndigheterna.

— Ford- och Leylandföretagen har varit här och studerat mitt arbete för att eventuellt använda vissa komponenter inom bilindustrin. Tänk bara så mycket energi som bilarna slösar bort till ingen nytta.

I år skall Johns flygande tefat ut och flyga. Här visar han en modell.

— Min motor baserar sig på magnetism. Den producerar själv ström till uppvärmning och ljus och ökar samtidigt antalet hästkrafter i motorn.

Mot sina kritiker försvarar Searl sig:

— Om jag är galen, så måste de cirka 3 000 företag i Storbritannien som stöder mig också bestå av galningar. För att inte tala om alla de runt om i världen som stöder mig ekonomiskt.

Så snart John Searl är klar med sin första prototyp och har gjort den första flygturen runt jorden, ska han ta itu med det som är hans stora dröm — ett jättelikt rymdskepp med plats för 2 000 passagerare.

Men till dess har John Searl betydligt mer praktiska problem att lösa. Han börjar få ont om utrymme och måste bygga sig en riktig verkstad på tomten för att få plats med alla sina modeller och rymdskepp. Till det behövs pengar.

Men denna märklige man misströstar inte. Han är inte bara övertygad om att han kommer att bygga världens första flygande tefat.

Han tror också att han en dag ska få Nobelpriset för sitt arbete...

Här är lorden som tror på flygande tefat

"Världens regeringar måste avslöja vad de vet om rymdvarelserna"

Lord Clancarty är en av världens ledande experter på UFO:s. Han har skrivit sju böcker i ämnet och tror att de främmande varelserna är vänskapligt sinnade.

LONDON. 67-årige earlen av Clancarty är en av världens ledande experter på "oidentifierade flygande föremål", UFO:s. Han för en intensiv kamp för att hans favoritämne ska tas på allvar. Därför har han övertalat det engelska överhuset att ta upp en debatt om UFO:s.

Lord Clancarty har studerat UFO-fenomenet i trettio år. Han har skrivit sju böcker i ämnet. De har sålt så bra världen över att han kunnat hoppa av sitt arbete i reklambranschen.

Spökliskt sken

Han har studerat tusentals rapporter om flygande tefat som varit synliga. Men själv har han bara sett ett. Han beskriver det så här: — Det flög i sicksack strax över taken. Föremålet var omgivet av ett spökliskt vitt ljus.

Lord Clancarty tror att varelserna från yttre rymden är vänskapligt sinnade och att de vakar över människorna. Hans teori är att de främmande varelserna planerar att flytta en del, eller hela, mänskligheten till en annan planet. Han säger:

— De förutser kanske en kom-

mande katastrof — krig, total miljöförstöring, att Nordpolens is smälter — och vill rädda människorna.

I sitt tal till Överhuset uppmanade Clancarty världens regeringar att utbyta kunskaper om UFO:s och sedan lämna de samlade informationerna vidare till allmänheten. Han förklarar:

— Jag vägrar att tro att de inte existerar. Jag tror att det är mycket som hålls hemligt, särskilt i Amerika.

Vapen-spionage

Han kan ha rätt. Det avslöjades nyligen att det finns hundratals hemliga dokumentsamlingar i USA om flygande tefat som setts av människor, samtidigt som varje rapport som kommer till offentlighetens kännedom avfärdas som nonsens. Amerikanska försvarsdepartementet har också medgivit att flygande tefat, som spårats med radar, spionerats på USA:s kärnvapenbaser och bombförråd under fjorton dagar 1975.

— Det är hög tid för regeringarna att informera folk om vad de vet i UFO-saken, säger Clancarty. □

EXPRESSEN ★

den 23 juli 1979

Arne Gustafsson, inga svarta hål i universum!

■ ■ Vetenskapen saknar klar bild av materians minsta delar — kvarkarna — och orsakerna bakom tyngdkraften — gravitationen (G). Det finns inga bevis på att tyngdkraften kan bli så stark att den håller kvar ljuset.

Universums "svarta hål" är bara lösa spekulationer.

Kvarkarna kan vara ytterst små massor som kretsar kring varandra. En massa (och energi) med överljushastighet kring en lika stor men positiv massa som alltid rör sig under ljushastigheten. Tillsammans bildar massparet en E, H eller G-kvark.

I ett tomrum återstår en eter vilken i alla delar och riktningar genomströmmas av G-kvarkar. Tyngdkraften är skillnaden mellan en starkare skur som infaller mot en rymdkropp och den av passagen igenom, från andra sidan försvagade. G-kvarkarna kan inte passera mycket tunga kroppar.

Där begränsas tyngd-

kraften till en av etern bestämd ensidig G-kvarksurs styrka. När således ett gränsvärde, men i stället kan tex Jupiters och Solens materia vara tyngre än man hittills trott.

För de lika stora positiva och negativa delmassorna intill varandra återgår det hela till sitt ursprung — ingenting (+m + /-m/ = 0).

Omvänt kan från ingenting (0) ändlösa mängder materia separeras — förutsatt mängderna positiv och negativ är lika. Endast så kan universum vara ändlöst stort och samtidigt* ingenting. Både allt och inget!

Bo Valtersson,
fd försvarsforskare

Tisdagen den 26 juni 1979

UFO över Falun?

I söndags siktade några personer ett hittills oidentifierat flygande föremål över Främby tid halv sextiden på kvällen.

Det flög på endast några hundra meters höjd med hög hastighet men helt ljudlöst. Det var runt eller möjligen kantigt till formen men saknade vingar, och iaktogs i cirka tjugosekunder innan det försvann i riktning mot Gävle.

Det gick långt under molnhöjd, och något flygplan fanns inte i området enligt trafikledningen.

UFO = OIDENTIFIERAT FALLANDE FÖREMÅL OCH M.I.B = MANNEN I BRUNT

Jag vet inte om följande berättelse har relaterats till någon, men det är utan tvivel intressant.

Tidigt lördag morgon den 17 feb 79, var en 10-åring pojke-Warren Weismann från Tucson-Arizona(USA)-ute med tidningar när han så ett föremål dyka ned ur molnen och föll till marken ett kvarter bort.

Warren sprang till en tomt och såg föremålet just som det slog ned. Det krossade bakhjulet på en filkvagn, som rullade iväg och krossade även en postlåda på en stolpe.

Warren berättade om det tre dagars senare: "Det rökte fortfarande om det när jag gick dit. Föremålet var storleken som en mikrovågsugn och var glänsande. Den var ärrig helt helt över och likt ett stycke lava. Som jag betraktade föremålet kom en mager man i brun kostym -en FBI typ-körande i en brun bil och sa till mig att inte gå i märheten av det han höll på med. På samma gång kom en annan bil, vilket jag trodde tillhörde polisen också körande fram."

Warren gick hem och berättade för sin mor var han hade sett. När Warren och hans mor återvände till platsen efter 20 min var föremålet borta. Bara hjulet och den demolerade lådan fanns kvar.

Margareth Pierce ägare av postlådan sade att hennes familj inte hade hört någonting, men att deras hund, var ovanligt upprödd vid tiden för händelsen.

Hon visste ingenting om den skadade bilen.

Elisabeth Roemer vid universitetet för astronomer i Arizona diskuterade händelsen med sina kollegor och ansåg att föremålet kunde ha varit en meteorit.

Vid Tucson:s Davis-flygbas Major John Alexander förnekade någon inblandning med flygvapnet i samband med föremålet och polisen kontor rapporterade att de inte hade någon polisbil i området.

Så vad har hänt? Jag har den känsla att vi aldrig får reda på det.

Källa: UFO-Report

Översättning: Bernt Berglund

ÅRSMÖTE

VÄSTERBERGSLAGENS UFO - FÖRENING
HÅLLER

FREDAGEN DEN 25 JANUARI 1980

Tre Krokarsgatan 15 - Kl.: 19:00

Årsmötesförhandlingar.
Servering Film

Efter årsmöte blir det Observationskväll. Du som önskar följa med bör ha varma kläder samt något ätbart.

VÄLKOMMEN

Box 71
S-77101 LUDVIKA, Sweden
Tel. 0240-51286, 410 20

Besök från rymden!

HALLÅ SE! Titta på bilden som jag tog ett par minuter över åtta, torsdagskvällen den 3 maj. Motivet är högst anmärkningsvärt!

Föremålet som exploderade i luften måste ha varit konstruerat för att flyga, eller åtminstone passera i atmosfären. Det måste alltså ha haft någon form

av egen bärighet i luft. Likaså lagrad energi ombord som tydligen exploderade när påfrestningen blev för stor.

Bilden visar området tio minuter efter explosionen. En halvtimme senare hade luftlagren inte dragit i väg röken.

Föremålet gick i spiral och hade en rak, sluttande inflygningslinje, som avslutades med en kraftig glöd- och spinnrörelse. Jag är helt övertygad om att det var ett militärt experiment eller en utomjordisk farkost.

*Tor Wiklund
Västervik*

SE KOLLAR: Lunda-professorn Bertil Anders Lidblad tror inte att det var någon utomjordisk farkost. Det tror inte heller laborator Sture Wickerts på Försvarets forskningsanstalt (FOA). Han säger:

Det är svårt att tro något när man bara sett bilder i tidningarna. Vad man kan

säga är dock att något föremål kommit in i den jordiska atmosfären.

— Det kan ha varit en meteorit, satellit eller ett raketsteg. Vi vet att tex en meteorit på bara 10–20 kilo kan ge en ljudbang och ett ljusfenomen på himlen.

Sture Wickertz menar

att det inte finns någon anledning att tro att det är en utomjordisk farkost.

— Liknande fenomen sågs ju långt innan satelliterna skickades upp på 50- och 60-talen. Fast man ska förstås aldrig säga aldrig...

Tommy Schönstedt

Bilden av ett UFO

Vid Kanarieöarna uppenbarar sig ofta mystiska föremål på himlen. Här ett "UFO", som iakttogs av hundratals personer innan det spårloöst försvann. Contifoto.

PANORAMA NEW TIMES

30.79

In 1978 Soviet cosmonauts Vladimir Kovalyonok and Alexander Ivanchenkov set a record by remaining in outer space for 140 days. Vladimir Lyakhov and Valery Ryumin have now broken that record and are successfully continuing their work in space. Their unprecedented achievement in space exploration has won them the plaudits of the world press. Above: Lieutenant-Colonel Lyakhov, commander of Soyuz-32, and (right) flight engineer Ryumin.

TASS photo

TISDAG

DD

28-8-1979

Stenar från en ANNAN VÄRLD

Här i Torsång, där det nu står en sommarstuga, har det en gång i tiden inträffat en meteoritnedslag av stort format. De här stenarna måste komma från en annan värld, säger Nils Berglund, som här visar på den stora stenen med uppböjningar, som utgjort en del av meteoriten. Ovanpå står det som Berglund anser vara kärnan i den. Tyngden på den mindre stenen är ca 25 kilo. Formen och tyngden borrar för att det är en meteorit, säger Berglund.

— SIDAN 13 —

Från början måste det ha varit en jättemeteor som slagit ner i jorden. Ränderna, eller mönstret, som framträder på den släta ytan, kan ha uppstått när den glödande massan borrar sig ner i mo och sand, enligt Berglunds teori. (Foto: STAFFAN BJÖRKLUND)

För länge sedan hände det:

En meteorit föll ned på tomten i Torsång

TORSÅNG (DD). Någon gång, när är inte så gott att säga, inträffade det stora meteornedslaget i Torsång. Därom är Nils Berglund i Borlänge helt övertygad.

— De stenar som hittats där hör inte hemma på denna jorden, säger Berglund. Av formen och tyngden att döma måste de tillhört en annan värld.

Det var 1953 som stenarna hittades. Nils Berglunds sväger hyrde då en tomt i Torsång, och på sommaren började han gräva för att bygga en stuga. Under dessa grävningar hittade han stenarna, som Berglund tror är meteoriter, liggande i en grop i jorden.

Den största av stenarna är ungefär en och en halv meter i basen och ca en meter hög, och den står numera upprätt så att dess sidor syns bra. Till färgen är stenen grå och mot en annars slät och jämn yta framträder uppböjningar som ett mönster.

Mönstrade skivor

Stenen har fallit i skivor och även dessa är möntrade, to m mycket vackert, som stjärnmönster med jämna och fina vinklar.

Dessutom hittades splitter, som Nils Berglund anser har varit meteoritens kärna. Den har ett helt avvikande utseende. Den ser ut att ha utgjort en glödande massa som det bildats hålrum i den då den stelnat.

Metallklang

Samtliga stenar är mycket täta till strukturen och av metallklang när man slår på dem. Ytterhuden är grå och brottytan visar ett fin-kornigt innehåll, mörkare grå med svarta stänk.

Över stället där stenarna hittades är stugan nu byggd. Nils Berglunds sväger använde stenarna på olika sätt när han byggde stugan och en av dem, den största är rest framför verandan och den andra skivan utgör trampsten nedanför den.

Allt sedan dess har Nils Berglund grunnat på vilka sorts stenar det var som hittades i gropen, men det är nu först som han vill ge of-

fentlighet åt sina funderingar.

Ett stycke av kärnan har Nils Berglund skickat iväg för analys, för att få veta vad en rest från en främmande planet kan innehålla.

SVEA WESTLIN

Box 71

S-77101 LUDVIKA, Sweden

Tel. 0240-512 86, 410 20

UFO-PAPPREN

Överallt under mina år som direktör för GSW=Ground Saucer Watch (Föreningen tefatstittare) har jag sett många utredningar som kommit till. Osammanhängande och tveksamma när det var tid att forma en saklig avslutning om användbara data. I fall efter fall var utvalda delar av informationen försvunnen.

Stabschef Todd Zechell har försökt att rädda så mycket data som möjligt från våra vetenskapliga undersökningar.

Följande åtgärder representerar de metoder som GSW utnyttjar för att erhålla hemligstämplade UFO-informationer i regeringens ägo.

Den första åtgärden var helt enkelt att fråga regeringen. Svaren var alla mycket lika: "vår information idag visar att UFO-fenomen framstår inte direkt som något hot mot USA och att fenomenen inte representerar någon avancerad teknik utöver vår förmåga".

Nästa steg var att ta kontakt med den intelligenta byrå där många tankar var invecklade i dämpandet av UFO-material.

I ett brev till CIA 1976 vilket det förelades en plan för GSW:s rättegång. Jag frågade några direkta frågor med hänsyn till byråns engagemang med UFO:s.

Alla brev från regeringen innehåll samma vältalighet, och deras slutsats var uppenbar: "UFO existerar inte".

En undersökning genom Washingtons arkiv har visat att talrika rapporter är försvunna.

Var är de??

Nu var tiden mogen att försöka vår första allvarliga (FJA=Frihet om informationsakter) begäran att lokalisera några av de försvunna rapporterna. Det verkade så lätt - hur kunde vi vägras.

Efter allt detta utgjorde UFO ingen officiell existens, trots att några dokument var frisläppta, men många var så högt ~~SANITIZED~~ att man måste anlita en expert för att göra något omdöme om materialet.

Därefter kom avgörandet att attackera med laglig handling. Med bistånd av Peter Gersten (från den inflytelserika advokatfirman Rothblatt, Rothblatt Seias och Peskins i New York) och den bästa advokatfirman och motivet om UFO var startad mot CIA.

GSW önskade inte göra något i starten för att eventuellt bli invecklad i en laglig aktion mot regeringen. Det var endast ett anlåtande och en väg till att erhålla materialet.

Efter 14 hårda och långa månader av laglig manövrering, fantastiska kostnader och långa timmar av vetenskaplig undersökning släppte CIA tillsammans med andra intelligenta medverkande ut 1100-sidor av UFO-besläktade handlingar.

Det frisläppta CIA-materialet var en stor seger för GSW i denna process begynnelse. Frisläppande av 5 dokument som kan sättas i relation till CIA:s kontakt med filmskaparen Marine Ralph Mayher.

På kvällen den 29 juli 1952 blev en UFO filmad med 16 mm film nära Miami i Florida av PTC Ralph Mayher en marinfotograf.

Följande dag under skydd av marinofficerare blev filmen framkallad i ett närbeläget laboratorium. 18 bilder visade en tydlig avbild av en diskusformad föremål som rörde sig med stor hastighet.

Filmen blev kvar hos regeringen under alla dessa år och det var originalfilmen som regeringen fick.

Senare har flygvapnet gång på gång förnekat att de hade filmen i sin ägo. 1957 offentliggjorde Mayher delar av filmen till pressen av det han hade kvar. Han blev genast uppsökt av en CIA-agent och blev uppmanad att hålla tyst.

Dessutom, Mayhersh film är bara en av ett dussin filmer som har försvunnit. De förlorade filmerna är möjligen de mest betydelsefulla av alla kända bevisningar.

Inget analyserat resultat har någonsin blivit publicerat. GSW känner till 20 sådana filmer som är beslagtagna.

1 mars 1976 hade CIA erkänt att de hade 5 av Mayhersh dokument med de sades att de endast kunde släppa 2. De återstående 3 dokumenten kunde inte släppas alls.

Om CIA hade vägrat att förklara Mayhersh dokument och därvid pressat GSW att arkivera FIA rättegång.

Fem fullständiga dokument var släppta 15 dec 1978 med bara mindre strykningar tillsammans med över 100 andra dokument.

Dokumentet avslöjade några intressanta data och fakta angående UFO-fenomenen och som kan indelas i tre mindre kategorier enligt följande:

- 1:- Dokument angående behandling av synliga UFO:s som psykologisk krigsföringsplan offensivt eller defensivt.
- 2:- Dokument angående luftsårbarhet av USA, skyldig till militär oförmåga att urskilja äkta metall från fenomenen.
- 3:- UFO-rapporter och kritik från främmande land översänds till olika intelligenta byråer genom USA ambassader.

Mycket av data kommer i form av anteckningar till direktören för CIA genom olika inre intelligenta samsättningsled.

Från 1952 års memorandum skriven av Marshall Chadman från OSI. Regerings bekymmer över UFO-fenomen blir uppenbar.

Observationsrapporter och kritik från ambassader kommer i synnerhet från hela världens fria länder, och mycket av materialet har aldrig blivit publicerat i amerikans press, bara ett flyktigt omnämnande från utländs massmedia.

En fråga uppstår, som data har analyserat om USA:s regering:

"Om USA:s regering avslutat sitt officiella undersökning i UFO-frågan under dec 69 (baserat på en rekommendation av Condonkommitten), varför samlas det fortfarande UFO-information ?

I ett brev till GSW:s advokat efter den första släppningen av information fanns det 57 dokument som inte kunde släppas. GSW anade att dessa dokument var mycket viktiga.

26 febr, 1979 efter ett långt uppskov, svarade CIA på vår lagliga begäran att vissa fallen - det vill säga, att förklara varför fallen inte kunde bli släppta. Över 200-sidor skriftliga försökran är sändt till advokaterna med detaljerade orsaker för allt som rör strykningar och förskoningar av materialet.

CIA vidmakthåller att några dokument är så högt klassificerade, att de inte kan släppas. Andra förklaringar omfattande problem med avslöjande av källa inom främmande regeringar.

GSW diskuterade att de hade inte någonting att göra med denna typ av information. Vi har bara intresserade av data, inte av namnen av källor eller användningsområden.

Om UFO officiellt inte existerar så vidmakthåller vi att, information skulle ha givits till vetenskapligt samfund för studier med befogenhet att ha privata handlingar. Någonting av det här anser vi inte vara nog, det skulle bara undanröja och dölja teorin. USA-forskningarna skall vara föredragsamma för våra advokaters anklagelsepunkter vid en laglig aktion. Ansträngningarna att erhålla återstående av dessa dokument är på gång. Vi vil be domstolen att bestämma officiellt att CIA lämnar utan avseende de klassificerade dokumenten.

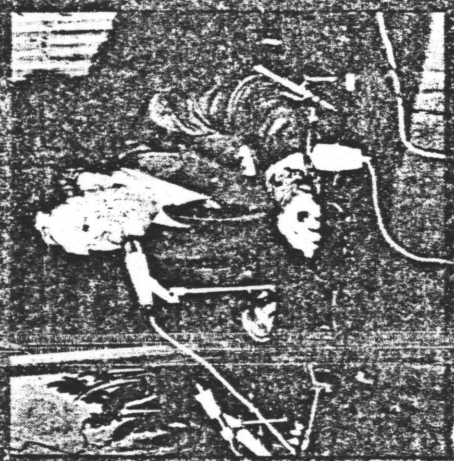
Källa: UFO-Report.

Översättning: Bernt Berglund

Enligt polisens sårskett:

DET VAR EN MIDNÖR

DET VAR ETT RYVDSKEPP!

□ Nej, det var ingen splonsatellit eller flygande tefat som orsakade torsdagskvällens ljus- och ljudfenomen över Östergötland.

Det var Istället en kanske inte mer än ett par kilo tung meteor som vld kon-takten med den skyddande atmosfären kring jorden omsatte sin oerhört stora rörelseenergi i ljus och ljud.

Det säger landets främste expert på meteoror och meteoror-ter, docent Bertil Anders Lindblad vid Lunds universitet. Östgötarna behöver inte vara födda för att det okända före-målet från rymden spritt ra-dioaktiv smitta.

— Våra stationer som mäter gammastrålning, bl a en station vid Vätterns nordspets, skulle direkt reagerat för gammastrålning, och det har de inte gjort, säger Jorma Suomela på Sta-tens strålskyddsinstitut.

Det var för övrigt ett av de få fakta besked FÖ fick om feno-menet. Det var för högt upp för att intressera bl a försvaret, luftfartsverket och SMHI.

Det var alltså inget av mänsklig hand tillverkat före-mål som orsakade torsdagskvällens eldsken och kraftiga bangar över Östergötland.

ETT PAR KILO

Det var snarare en ett par ki-lo tung klump av död materia, sannolikt mest järn, som med 20–30 km/sek. rusade in i at-mosfären någonstans mellan Motala och Linköping.

Det är landets främste expert på meteoror och meteoriter, do-cent Bertil Anders Lindblad vid Lunds universitet, helt säker på.

— En satellit går avsevärt iflackerare och med avsevärt lägre fart in i atmosfären och den brinner därför längre.

Föremålet förintades på någ-ra sekunder på 30–40 km höjd. Att föremålet trots sin ringa vikt ändå kunde orsaka ett ljusken som syntes från Söder-hamn i norr till Skåne i söder målet från rymden spritt ra-dioaktiv smitta.

— Den höga farten gör att stor rörelseenergi utvecklas när föremålet kolliderar med at-mosfärens atomer och förintas. Att molnet sedan syntes långt och länge berodde på att det belystes av solen på den höga höjden.

RADIOAKTIVITET

Någon radioaktivitet har inte spritts från det okända före-målet från rymden, så de oroll-ga östgötar som ringt FÖ kan vara lugna.

— Vi har tre stationer som mäter gammastrålning i Eksjö, Vagnhärad och Åstorp, som lig-ger i det område där föremålet kom in i atmosfären, säger Jor-ma Suomela på Statens strålskyddsinstitut i Stockholm till FÖ.

De tre stationerna bildar en triangel runt Östergötland.

— Hade det funnits radioakti-vitet i samband med explosio-nen hade stationerna reagerat. Om en satellit med radioaktivi-tet ombord skulle kraschat, skulle de myndigheter i USA som övervakar satelliter larmat försvarsstaben som i sin tur larmar oss, säger han.

Statens strålskyddsinstitut brukar ibland ta prover på hög höjd och det gör man i samar-bete med malflygdivisionen på Malmen utanför Linköping. Nå-gon flygning har det inte blivit i det här fallet, bl a för att gerna-mätungsstationerna inte reagerat.

Det var för övrigt ett av de få konkreta besked FÖ kunde få av olika myndigheter. Fenome-net låg för högt upp för att in-tressera flygvapnet och det irri-terade inte civiltrafiken och blev därför inte heller ett fall för luftfartsverket.

Försvarsstaben hade heller inte tagit upp fallet då man inte sysslar med föremål för rym-den.

Dem skall FOA ta hand om. På FOA finns en expert på rymdfenomen, laborator Sture Wickert, men han är på konfe-rens i Rom. Istället har Per Ulf Ohlsson arbetat med ärendet.

— Vi har bl a haft kontakter med försvarsdirektören i Lin-köping men utan att få rappor-ter om några nedslag av delar. Rapporterna om nedfallande föremål har också visat sig svä-ra att få bekräftade.

Delar skulle bl a slagit ned i trakten av Vättern, bl a Karl-sborg.

— Vi skulle fått Åka ut och leta om så varit fallet men vi har inte fått några som helst rap-porter om den saken, säger pressofficeren på F4 i Karl-sborg, major Christer Kindblad.

★ Ungefär en halv-timme efter smällen såg det ut så här på östgöta-himlen. Molnet syntes ända tills det blev helt mörkt.

... men UFO-expert säger: ETT RYMDSKEPP

— Av GUDRUN MAYR —

□ Ett konstigt pulver har fallit ner över Norrköping. Det var kortaste avståndet mellan ljussken och smäll i trakten av Fornåsa i Motala kommun. Det kan vara ett kärnvapenförsök som gått snett eller ett rymdskepp som förolyckats. Det anser UFO-föreningens grundare Carl-Axel Jonzon i Skänninge om torsdagens naturfenomen över Östergötland.

Telefonen har gått varm hemma hos UFO-Sveriges grundare

i Skänninge (UFO betyder oidentifierade flygande föremål). Han har fått uppgifter från hela Sverige om det egenomliga ljusskenet och den skarpa smällen vid 20-tiden i torsdags kväll.

— Från Norrköping har det rapporterats att ett pulver hittats, berättar han för FÖ. Partiklar från ett föremål som exploderar i rymden kan spridas över stora områden.

Carl-Axel Jonzon har försökt att ringa in det exakta området

— Ett rymdskepp eller ett misslyckat kärnvapenexperiment, tippas UFO-experten Carl-Axel Jonzon, Skänninge.

för explosionen. Om man går efter var ljus och ljud kommit närmast i tid så skulle Fornåsa vid Motala ligga nära centrum för detonationen.

Där var det bara sekunder mellan ljus och ljud. I Mariestad strax norr om Godgård var det längre tid emellan, liksom i Linköping, enligt de rapporter som Carl-Axel Jonzon fått in.

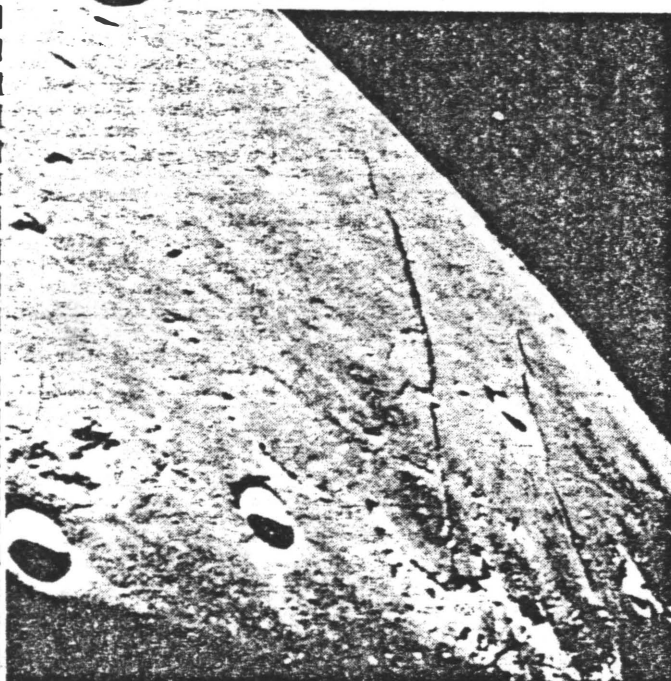
Carl-Axel Jonzon avfärdar helt teorin om en meteorit eller en satellit:

— Det kan det absolut inte vara, säger han. Men det kan vara ett antirobotrobotvapen som provas och där provet misslyckats på något sätt.

— Ljuset och molnet som liknar en svamp talar för det. Om det inte är ett robotförsök så kan det vara en rymdfarkost som har förolyckats.

Mysteriekännaren Jan Ove Sundberg i Motala som samlat på uppgifter från hela världen om naturfenomen och mysterier, säger till FÖ att det också finns ett fenomen som kallas "things that go bump in the night" (saker som smäller på natten) — något som existerat i alla tider. Det brukar vara både ljus- och ljudfenomen. Bland annat har det inträffat 1972 i Norrköping och 1975 i Gryts skärgård. Båda gångerna gissade man på meteoriter.

FÖ - fakta

★ På månen syns tydligt hur det ser ut när meteoriter slår ner. Där saknas det skyddande luftlagret och meteorerna slår därför ner utan att förintas.

Meteoriter är kometspillror

Meteoriter är fasta, för det mesta mycket små kroppar, som med hög fart 10–100 km/sek tränger in i jordatmosfären.

Vid kollisionen slits atomerna från meteoren loss och vid kollisionen med luftmolekylerna utvecklas värme och ljus. Därav det "moln" som syntes på himlen i torsdags kväll.

De flesta meteoriterna väger bara bråkdelen av ett gram

och förgasas i atmosfären på 75–100 km höjd. Ett fåtal når längre ned i atmosfären.

Meteoriter är oftast spillror av kometer.

Meteoriter är meteoriter som når jordytan. Den mest kända är den som 30 juni 1908 slog ned i Tunguska i Sibirien och fällde tusentalskvadratkilometer skog. Det finns tre olika slags meteoriter: av järn, sten eller glas.

UFO FLINNS

— men flygande tefat...?

"De hade höga pannor och såg förnäma ut..."

Övermontör Gideon Johansson arbetade i Mariannelund i Småland 1959. Han hade ansvar för eldriften på sulfidfabriken.

Vid 19-tiden en septemberkväll stod han och pratade med sin son utanför sin villa på Hantverkargatan 12 (numera rivna) intill vägen Eksjö—Hultsfred.

Det var mulet och mörkt. Gattlyktorna var tända. Det lysto i husen runt omkring och inne på fabriken där kvällsskiftet gått på Gideon Johansson, i dag 78 år, berättar:

— Plötsligt alocknade allt i hela samhället. Vi såg knappt någonting.

— Samtidigt tog min son mig i armen: "Titta, där kommer något", sa han.

— Ett starkt upplyst föremål svävade långsamt mot oss några meter över gatan. Jag stod kvar, men min son gick undan och sa åt mig att göra likadant.

— Föremålet sänkte sig precis framför villan och slog i en lönn. Sedan höll det sig svävande på några decimeters höjd över trottoaren. Jag var bara någon halvmetr från det.

— Jusot var inte starkare än att jag kunde se att

föremålet hade formen av en stor kupa med fönster. Det var från dessa som skenet kom.

Två personer

— Jag såg två likadana personer i sitta innanför fastspända med korslagda svarta bälten. De hade mycket höga pannor, stora ögon och inget hår. De hade vita uniformer med uppstående kragar och såg förnäma ut på något vis.

— Varelsen sa inte farliga ut. Jag var inte rädd. Den till vänster granskade mig hela tiden. Jag pratade och tecknade med händerna för att få bättre kontakt.

— Den bortre varelsen spånade loss sig och försvann ner i föremålets underdel samtidigt som den andra fortsatte att bara titta på mig utan att röra ens på den lilla munnen.

Försvann

— Så där stod jag väl i 20 minuter och min son ropade på mig att gå därifrån.

■ Tror du på Gideon Johanssons fantastiska berättelse?

Han talar själv ytterst motvilligt om vad han upplevt just därför att han är rädd för att inte bli trodd.

■ Expressens Björn von Bahr och Jerker Söderlund berättar i det här reportaget om svenska amatörforskarens arbete med att sälla fram trovärdiga tefatsrapporter.

■ Bengt Anderberg bidrar med skeptiska synpunkter.

■ Om du själv varit med om en tefatsupplevelse, kan du rapportera den med hjälp av ett formulär som finns på sidan 17.

— Varelsen som försvann kom tillbaka, satte sig snabbt på sin plats och sprände fast bältena och omedelbart återer lyfte farkosten fullkomligt ljudlöst men inte snabbare än ett litet flygplan. Plötsligt försvann det.

Da kom all elström tillbaka i samhället. Nästan allt var som förut.

— Men själv kände jag mig väldigt konstig efteråt. Det var inte värre än att jag kunde fortsätta mitt arbete som vanligt. Men jag var inte mig själv på något vis. Jag kunde inte tänka klart.

— Kanske hade den där stirrande varelsen ändå kommunicerat med mig på ett sätt som vi människor inte är vana vid.

— Efter två tre dagar fick jag stickande smärtor i halsen. Det hade befunnit sig närmast farkosten. Sedan kunde jag inte stöda på det. Det blev orörligt.

— Efter två år måste läkarna amputera det. Men de kunde inte förklara hur det hade skadats.

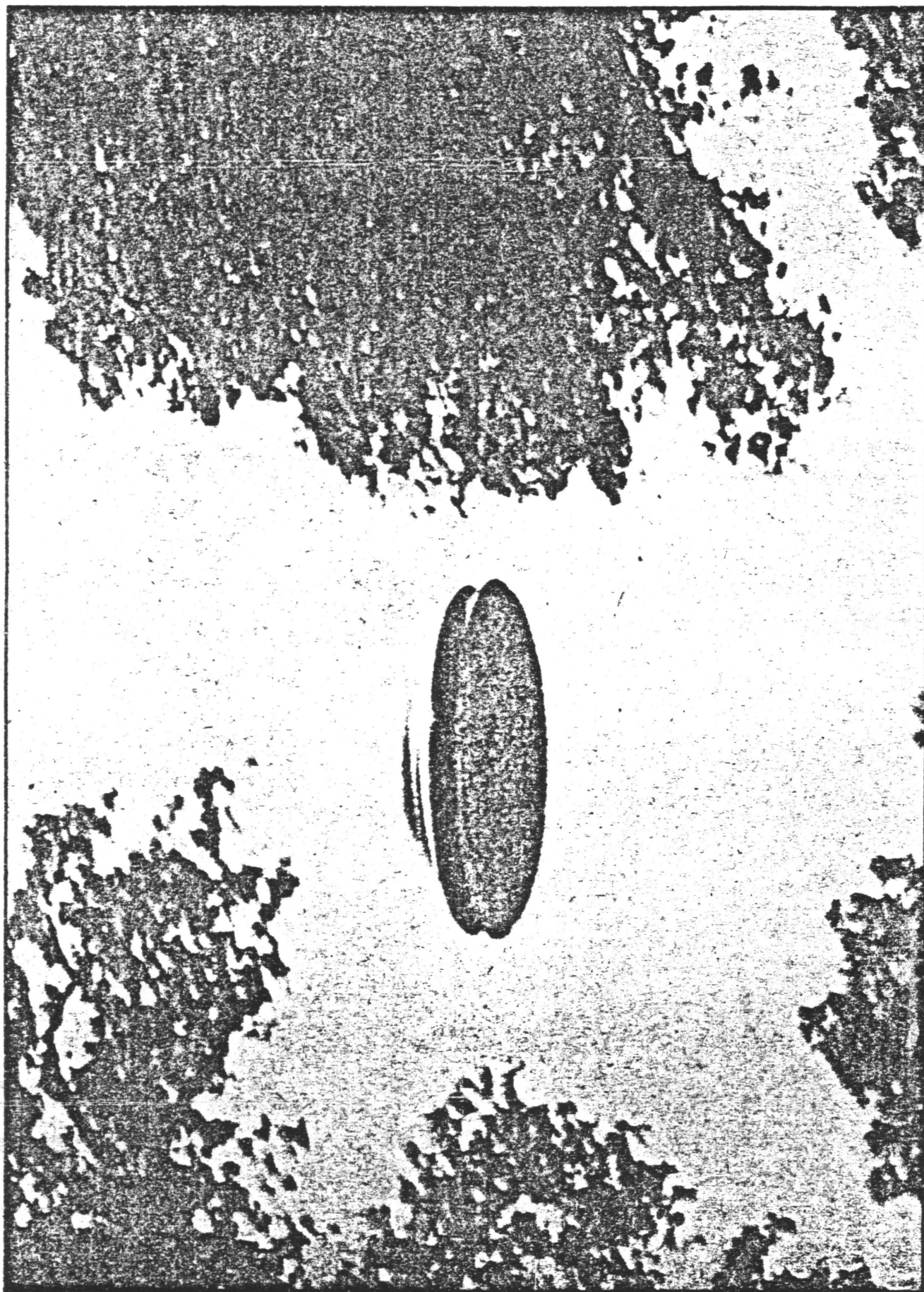
— De trodde absolut inte på min berättelse. Det gör nästan ingen som inte upplevt något liknande det jag var med om.

— Därför har jag ofta tarr i ögonen och vill helst inte berätta mer om det här trots att jag kan svära på Bibeln att vartenda ord är sant. Jag har skrivit en bok om septemberkvällen 1959. Men den ska inte komma ut förrän efter min död.

Övermontören Gideon Johansson, Mariannelund, Småland, berättar att han såg ett UFO 1959. Johansson såg tydligt två varelser i farkosten, uppger han (se färgbilden på nästa sida).

Foto: Rolf Carlsson

Det är svårt att bevisa flygande tefats existens med hjälp av fotografier. Antingen blir bilderna för suddiga eller också blir de övertydliga, som den här, uppenbart falska bilden. Elektriker Paul Villa säger sig ha tagit den i södra USA 1963. "Tefat" eller en navkapsel?

En skeptiker
om tefaten:

Lika roligt och troligt som älvor, tomtar och troll

■ Nog skulle det vara roligt om det fanns flygande tefat. Eller andar, älvor, tomtar, troll och gudar. Och möjligheten att allt sådant finns kan inte uteslutas. Allt är möjligt i vår obegripliga värld.

15 000 000 amerikaner – bland dem president Carter – säger sig ha sett tefat, och 54 % av USA:s befolkning skall enligt Gallup tro att de finns. Ännu flera tror säkert på "högre makter", "en högre makt", "en personlig Gud".

Men vi andra vill ha bevis eller åtminstone starka indicier. Några sådana har åtminstone jag aldrig sett, ej heller hört talas om. Vad man får sig till livs i sådana här sammanhang är för det mesta av negativ art. "Det måste väl finnas någon som styr allt detta märkvärdiga." "När så många trovärdiga människor säger att de har sett flygande tefat så måste det väl vara någonting bakom."

Svaret är helt enkelt nej. Den som påstår något så sensationellt som: att det finns flygande tefat e.d. han tar också på sig bevisbördan. Och det är en saftig bumläng! En skeptiker, amerikanen Phillip J. Klass, utgivare av tidskriften *Aviation Week & Space Technology*, säger:

"Efter 11 års forskning har jag inte funnit en enda absolut trovärdig observation av flygande tefat."

Klass har då undersökt alla de mest omskrivna och av de troende framhåvda iakttagelserna. (1966 satte han fö upp ett pris på 10 000 dollar till den som kan bevisa tefatens existens. Ingen har hittills gjort anspråk på det.)

Många felkällor

Vad man ständigt kommer fram till är att några få procent av alla rapporter inte kan direkt förklaras. Där talar man alltså om "icke identifierbara flygande föremål". Vilket ju inte betyder att det är fråga om tefat, utan endast att man för tillfället eller med de givna uppgifterna inte kan definiera fenomenen.

Felkällorna är så ofantligt många. "Planeter, stjärnor, optiskt meteorologiska effekter, stjärnfall, flygplan, fria ballonger och fasta observationsballonger, småsaker som svävande stanniolpapper, fåglar, samlingar av insekter, dammtussar, spindlar, maskrosfrön, klotbliktar, St-Elms-eld, månreflexer, raketer, strålkastare, fyrverkeripjäser, drakar, jetstrimlor, fel på ögonen..." (Dr Ernest H. Taves, USA.) Han kunde ha tillagt störningar på radarskärmar, i radiomottagare och motorer, berusning och annan

mental obalans: men kanske framför allt massugestion.

Tefatsobservationer kommer ofta i vågor. En av de tidigare gick över USA år 1897, då tusentals personer rapporterade att de hade sett "cigariformade luftskepp". Detta var strax efter det Jules Vernes bok "Världens Herre" hade blivit bestseller i landet. Och den handlar om en galen vetenskapsman som konstruerar ett väldigt luftskepp med vilket han kan färdas över hela jorden...

Den första iakttagelsen i vår tid gjordes 1947 i USA och kom att ingå i det kalla krigets ryktesflora om hemliga ryska vapen. (Eller topp-hemliga amerikanska.) Nu tycks man mera vilja tro på interstellära eller extragalaktiska kommunikationer. Svårigheten med avståndet till närmaste solsystem i vår galax, för att inte tala om avståndet till närmaste galax – 4 ljusår respektive 2 000 000 ljusår – den svårigheten brukar man avfärda med att vederbörande civilisation kan vara några miljoner år äldre än vår: och vi har ju kommit från det första motordrivna flygplanet till månraketen på 65 år! "Vi måste inse att dessa fenomen kan basera sig på en teknik som är helt obegriplig för oss för närvarande." (Astronom Allen Hynek.)

Och även detta är naturligtvis möjligt, liksom att

besättningarna kan bestå av folk som har löst odödligheten: gåta. Eller att tefaten inte har någon sås fysisk existens utan är projektioner eller rent av föreställningar i iakttagarens hjärna, framkallade av intelligenta varelser som sitter på ofantliga avstånd i rymden. Med sina apparater.

Bara lek

Härvid kan man fråga med den fantasifulle författaren Robert G. Temple:

"Jag tror inte att rymdfarkoster bär sig så underligt åt som ufonas sägs göra. Jag fattar inte varför de skulle fara omkring i rymden år efter år och bara latta. Om vi gav oss av till en annan planet, skulle vi då offra tid på sådant nonsens? Vad som ser ut att saknas hos ufon är syftet".

Idén med övervakningen av en bussig (eller farlig!) storebror är ganska vanlig bland de troende. Och kanske bottenar den i samma skräck för ensamheten i de ödsliga rymderna, samma känsla av jordelivets otillräcklighet och orättfärdighet, som är källan till så mycken annan tro och så många andra drömmar. Jag önskar visserligen att mänskligheten kunde bli fri från den skräcken och försöka klara sig ensam, men jag kan förstå den.

BENGT ANDERBERG

Så här tyckte Gideon Johansson att varelserna i ufon han såg i Mariannelund i Småland 1959 såg ut. Gideon befann sig bara några meter från farkosten.

Flygare startade tefatsfeber 1947

■ ■ Benämningen "Flygande tefat" kommer från civilflygaren Kenneth Arnold. Han var 32 år den 24 juni 1947 när han under spänning efter ett försvunnet transportplan i staden Washington, USA, såg nio runda nästan spegelblanka skivor i luften.

De kom i formation på ungefär 3 500 meters höjd där också Arnold befann sig. Efteråt berättade Arnold:

— De hade liksom en skälvräande rörelse. Ungefär som ett tefat som kastats över en vattenyta.

Ären innan hade Sverige överflugits av "spökflygare" och "spökraketer", och de misstänktes för att

vara tyska, ryska och amerikanska krigsredskap.

Men sedan Arnold berättat om sina skivor och tefat spred sig tefatsfebern över hela världen.

Men inte för första gången.

I Gamla testamentet och i drövis med andra böcker inom konst, filosofi, religion med mera förekommer ufon.

De har kallats för brinnande farkoster, eldvagnar, änglar och gudar.

Benämningarna har helt färgats av rådande religioner.

Nu i rymdåldern tycker vi i stället att de liknar rymdfarkoster, så då gör vi dem till det.

"Vi kan förklara 80 procent"

Svenska ufologer:

Ufon finns!

Självklart, eftersom UFO betyder "oidentifierade flygande föremål". Sådana har rapporterats otaliga gånger.

Men fl gande tefat? Finns det "flygande tefat" — i betydelsen farkoster som kommer utifrån rymden?

Tänk efter noga in-

nan du svarar!

Om ditt svar blir JA, får du räkna med att betraktas som överspänd och underlig, även om du kan åberopa fotografier och (som Gideon Johansson) kroppsskador som bevis för att du haft närbkontakt med tefat.

Om du svarar DET ÄR MÖJLIGT, uppfattas du som en normal person, en trygghetsfaktor.

Svarar du NEJ gör du ett halsstarrigt intryck och tar risken att i framtiden — när tefatens existens bevi-

sats — bli stämplad som en medeltidsmänniska.

Ufo-rapporter tas i Sverige emot och granskas av flera organisationer och officiella myndigheter. De har olika inställning till "tefat" och kan grupperas efter hur de besvaras de tre frågorna.

- "Ja", svarar Riksorganisationen UFO-Sverige i Köping.

- "Det är möjligt", säger International URD Foundation i Stockholm.

- "Nej", är i stort sett den attityd man möter på för-

svarrets forskningsanstalt, FOA, i Stockholm.

Gideon Johanssons och Hillevi Anderssons observationer hör till de mest värdefulla i Norden, säger Thorvald Berthelsen, informationssekreterare i UFO-Sverige. Han har aldrig själv sett något ufo.

— Vi är närmare tre tusen män och kvinnor, ungefär lika många av varje kön, i föreningen. De flesta har lika lite som jag sett något tefat.

Organisationen har tagit som sin uppgift att

lyssna till människor som säger sig ha sett egendomliga flygande föremål. Dess fältforskare lär sig intervjueteknik och hur man avskjuter misstolkningar så att de direkt skall kunna sila bort värdelösa vittnesuppgifter.

— En gång om året har vi, sedan tre år tillbaka, en tvådagarskurs för ufo-forskare och dessutom en lika lång fortbildningskurs. Just nu har vi 180 utbildade fältforskare på olika platser runt om i landet.

— Vi arbetar så att vi kol-

lar med astronomer och med civila och militära flyginstanter för att få klarhet i om ett rapporterat ufo bara varit en kulbukt, en ballong eller ett flygplan. Så brukar det i regel vara. Upp till 80 procent av rapporterna kan vi förklara och avskriva.

Rapporterna om den klick oförklarliga fenomen som kvarstår samlas i UFO-Sveriges arkiv i Skänninge och publiceras i medlemstidningen.

— Förra året gick 43 intressanta uforapporter till

arkivet. Andra år kan det vara fler eller färre, säger Berthelsen.

Fyrtiofem oförklarliga observationer på ett år — det låter mycket. Kanske skulle ytterligare några kunna sällas bort, men UFO-Sverige har för klens resurser. Föreningen får inga forskningspengar eller statsbidrag. Fältforskarna måste själva betala sina geigermätare, biltelefoner och andra dyra hjälpmedel liksom sina resor till platser där de behöver göra utredningar.

Kämpar

Men UFO-Sverige kämpar vidare.

I Köping, där föreningen har sin rapportcentral, pågår världens första ufo-utställning för turister i stadens museum. Den är inne

på andra året och kostar Köping 40 000 kronor i form av ökade kostnader för museipersonal och annonser.

I fjol besöktes utställningen av över 10 000 människor.

De fick se bilder och modeller av olika ufon. Utställningen vill ge belägg för att jorden sedan tusentals år övervakats av främmande varelser i flygande tefat.

Kritiska

UFO-Sverige är kritiskt mot vetenskapsmän och politiker. Dessa gör, anser man, allt för att tysta ner eller bagatellisera värdefulla vittnesmål.

För att hindra att människor blir skrämde och råkar i panik ordnar de resurstarka myndigheterna både i Sverige och utomlands så att vissa starka vittnen "glömmer" sina tefatsupplevelser, hävdar UFO-Sverige.

I USA hemligstämplas vittnesmål och rapporter genom CIAs försorg.

Filmsmattar med flygande tefat "råkar" bli sönderbrända i forskningsanstalternas projektorer.

— Mot sådana försåtliga metoder kämpar vi förgäves, säger ufologerna. Folk har inte råd och ork att tro mer på oss än på makthavarna.

Ufologerna har det alltså ganska illa förspant. Ofta åberopar de vittnen som dess värre vill vara anonyma.

Guldkorn

Men det dyker upp ett och annat guldkorn. Som till exempel Gideon Johanssons och Hillevi Anderssons observationer.

Berthelsen:

— Det är bra med så rakryggade, modiga människor. Det finns fler, och det borde få myndigheterna att intressera sig för ufo-forskning.

Franska regeringen tillsatte för några år sedan en grupp för ufo-forskning bestående av flera vetenskapsmän.

I Evanston, USA, finns ett stort privat forskningscentrum dit man kan ringa gratis från landets samtliga FBI-kontor och rapportera om ufoupplevelser. Centret

leds av astronomen Allen Hynek.

Varför inte något liknande i Sverige? undrar UFO-Sverige.

Tveksamma

Mer tveksamma till flygande tefat är medlemmarna i International URD Foundation. Namnet är ju en-

gelskt, men förkortningen URD är svensk och står för UFO Rapport- och Data-system.

Den här organisationen har inte lika nära kontakt med allmänheten som UFO-Sverige. URD anser sig arbeta mer vetenskapligt. Dess talesman Bjarne Håkansson säger:

— Vi tar emot vittnesmål om ufon både från Sverige och utlandet, främst USA, Finland och Norge. Uppgifterna granskas noga av psykologer, tekniker och andra specialister. En del av dem matas in i datorer för ytterligare analys.

Slutprodukten anser man vara ett strikt vetenskapligt behandlat material. Håkansson:

— Vi har arbetat med det här systemet i tre år och fått fram ett 30-tal oförklarliga observationer som gjorts av människor som befunnit sig högst 500 meter från ett ufo. Något lika avancerat system för granskning av ufon finns inte i hela världen.

Materialet står fritt till förfogande för vetenskapsmän den dag myndigheter och officiell forskning inser att ufofenomenet trots allt måste tas på allvar.

— Vi skulle vilja databehandla de intressantaste rapporterna i Foas ufoarkiv. Vi skulle kunna samla dem och kanske ge en förklaring till ännu några vittnesmål.

Öppet arkiv

Foa har inte själv databehandlat sina rapporter, men arkivet står öppet för alla som vill bedriva ufo-forskning.

— Själva har vi de tekniska resurserna, säger

Håkansson. Vad vi efterlyser är någon intresserad grupp som vill äta sig att omvandla arkivuppgifterna till sådan form att vi kan mata in dem i datorer.

— Vi kommer inte att läsa in våra resultat utan ställer dem till vetenskapens och myndigheternas förfogande. Vår adress är U.R.D., Box 454, 101 26 Stockholm.

Sture Wickerts arbetar med meteorologi på Foa.

Han är inte särskilt intresserad av ufon.

Men tack vare sina kunskaper i meteorologi och fysik ansågs han vara lämplig att vid sidan av sitt ordinarie arbete ta emot förfrågningar och rapporter från allmänheten om ufon.

Wickerts började för tre år sen. Nu har han läst mängder av uforapporter från bl a UFO-Sverige. Han säger:

Oförklarliga

— Jag har aldrig sett en rapport som tyder på att ufon skulle vara utomjordiska farkoster — flygande tefat. Fem procent av rapporterna under mina tre år — sammanlagt omkring tio — har hittills inte kunnat förklaras. De är ufon.

Det har flera gånger varit aktuellt att ta upp en officiell ufoforskning i Sverige. Wickerts:

— Det vore nog berättigat eftersom det finns många aktiva tefatstroende i landet. Men i konkurrens med andra ämnen för forskning har ufon ännu inte fått sin chans.

BJÖRN VON BAHR

Vem högg ut den i klippan?
Och varför...?

Den märkliga hästen i Bratton!

□ Den är 120 m lång och det finns dom som tror att den är en landningsbana för UFO:s...

Av TOM CONWAY

I Wiltshire i sydvästra England kan man beskåda den vackra vita jättelika häst som är uthuggen i kritklipporna ovanför Salisburyslätten.

Bäst syns den från flygplan, men en klar och solig dag kan man se den på flera kilometers håll även från landbacken. Solens strålar faller på den och reflekteras, ger den ifrån sig ett bländande vitt sken.

Hästen, som inte är mindre än 120 meter lång mellan mule och svans, vilar på en krita som kallas Bratton Down.

Den är en kvarleva från forntiden.

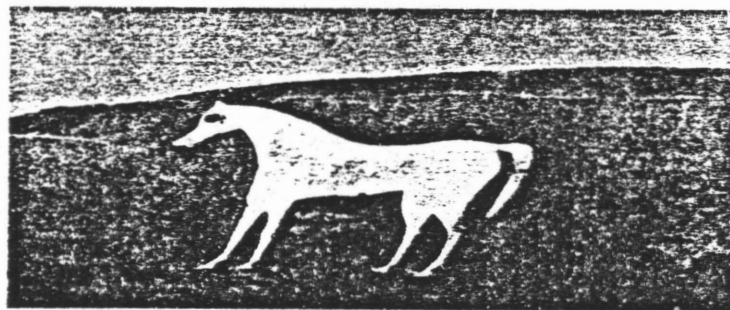
Det finns många teorier kring hästens ursprung. Ingen vet riktigt hur den hamnat här. Säkert är dock att den som skapat hästen har fått lägga ner en hel del jobb.

En del invånare i den närliggande staden Warminster har en helt annan åsikt...

Här i trakten har det nämligen siktats en hel del flygande tefat och andra UFO-fenomen. Nu påstår vilda rykten att hästen i själva verket är landningsbanan för tefaten!

De Warminsterbor som inte vill tro på tefatshistorien, har en mycket rimlig förklaring till att det inte kan vara så:

— Vad skulle rymdvarelserna ha i Warminster att göra? Här är ju helt dött efter nio på kvällen när puben stänger...

Så ser den ut, den gåtfulla men mycket vackra hästen på klippan, 120 m!

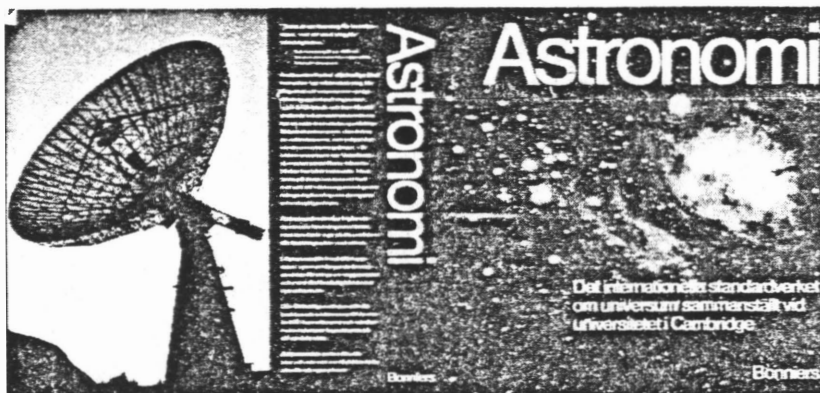
ASTRONOMI

Det internationella fullständiga standardverket om universum för fackmän och amatörer sammanställt vid universitetet i Cambridge. Utsedd till en av 'Best Science Technical Books' och en av 'Best Reference Books' 1977 i USA. Den astronomiska institutionen vid universitetet i Cambridge är ett av världens absolut ledande forskningscentra på området med traditioner ända från Isaac Newton till bland annat nobelpristagaren sir Martin Ryle, som skrivit förordet till denna bok. *Astronomi* tillgodoser alla krav på aktualitet — det färskaste bildmaterialet är från slutet av 1976 och viktiga upptäckter under första halvåret 1977 är redovisade. De praktiska aspekterna på astronomin beskrivs i ett kapitel som beskriver yrkes- och amatör-astronomens instrument. Även krävande ämnen som dubbelstjärnor, neutronstjärnor och svarta hål behandlas ingående och lättfattligt. Översättare Roland Adlerberth, Claes Bernes och Gunnar Ruud.

Ca 500 sidor, över 500 illustrationer varav 150 i färg, format 255 x 260 mm

ISBN 91-0-042063-8 Ua

inb 280:—

— Ufon sänkte sig över gropen

Många människor i Vallentuna kommun, två tre mil norr om Stockholm, glömmar aldrig söndagen den 24 mars 1974.

Den dagen såg de ufon på himlen.

En av dem, Hillevi Andersson, berättar:

— På kvällen skulle jag ringa mina föräldrar en bit hemifrån. Telefonen fungerade inte. Den var helt död.

— Då tog jag barnen, 5, 8 och 11 år gamla och körde till föräldrarna.

— Vid Lindholmens järnvägsstation såg vi alla fyra ett stort ovallt föremål komma flygande genom luften. Vi trodde det var en helikopter trots att inget ljud hördes och vi var inte rädda. Föremålet försvann bakom skogen.

— När vi varit hos mina föräldrar i en kvart dök

ljusföremålet åter upp som en stor sol. Det svävade över skogstopparna och nu såg även mina föräldrar det.

— Från någonstans i en grusgrop riktades tre starka ljuskäglor upp mot farkosten. Denna sänkte sig vaggande och i zickzack men landade inte. Den hoppade också flera gånger upp och ner 10 meter.

Flickan grät

— Lillflickan skrek och grät och kastade sig på golvet.

— Vi började alla bli lite rädda. Vi satte oss i bilen och körde för att hämta min bror och svägerska. Under färden kunde vi se farkosten i fyra minuter.

— Plötsligt försvann den blixtnabbt upp genom luf-

ten och syntes bara som en orangefärgad apelsin och där stannade den.

— Vi fick fem mindre föremål cirklande ovanför och bakom oss under färden.

— När vi hämtat min bror, hans fru och deras dotter satte de sig i sin bil och körde oss tillbaka.

— För tredje gången visade sig föremålet på himlen. Det var större än en bil, kanske som ett mindre hus. Vi såg det alla nio när vi var vid Orkesta kyrka.

— En stor öppning och två mindre visade sig på sidorna och tre starka ljusstrålar riktades mot oss. Mina föräldrar höll för ögonen. Skenet var bländande.

Hillevis upplevelser skedde klockan 19.20–20.00 på en sträcka på ungefär nio kilometer.

SÖNDAGS-EXPRESSEN • Den 5 augusti 1979

I mars 1974 såg många människor egendomligheter i luten i Vallentuna utanför Stockholm. Hillevi Andersson såg ett ufo stort som en bil ungefär. Det sänkte sig ned mot att ljussken som kom från den här gropen.

Foto: STAFFAN ALMQVIST

Vad vet vi om universum?

■ ■ Fredagen den 6 juli läste jag en synnerligen intressant artikel i Expressen av David Finer. Rubriken var: Oändlighetens dunkla gräns.

I ett avsnitt skriver han: "Om något försvinner ned i ett svart hål i universum (dessa kroppar med supertäthet, där all materia trycks ihop och FYSIKENS LAGAR UPPHÄVS), kan det enligt vetenskapen dyka upp ur ett så vitt hål i någon annan del av vårt tidrumms universum eller i något helt annat tid-rumssystem."

Vad menas egentligen med FYSIKENS LAGAR UPPHÄVS? Är inte detta något människan konstruerat fram? Vad vet vi om universums innersta fysikaliska lagar? Det rätta uttrycket borde nog vara: DE AV OSS KÄNDA FYSIKENS LAGAR UPPHÄVS.

Arne Gustafsson
Nacka

Vet du att insändarsidan läses av en och halv miljon varje dag. Vill du nå dem, skriv då till:

INSÄNDARSIDAN, EXPRESSEN
105 16 STOCKHOLM

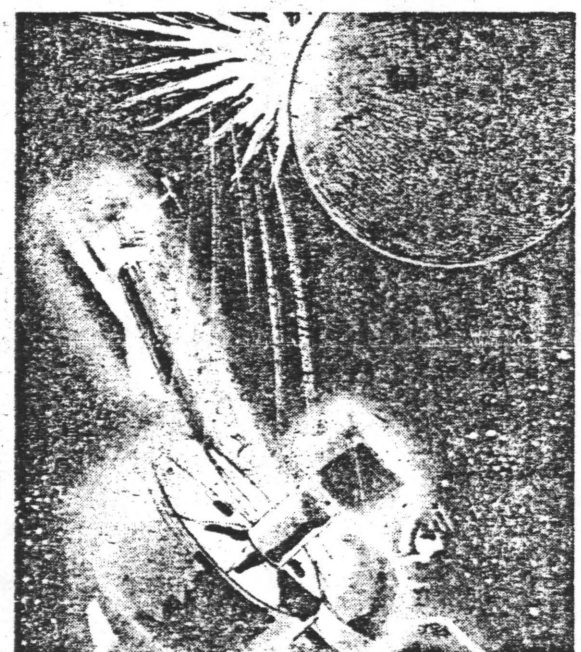

Box 71
S-771 01 LUDVIKA, Sweden
Tel. 0240-51286, 410 20

SÖNDAGS-EXPRESSEN 2 Dec 9, 1979
TUNGUSKA-MYSTERIET

En "hälsning" från grannarna

En vänlig hälsning från intelligentare varelser i rymden — men den kunde sprängt en miljonstad i småbitar.

Så tror de rycka forskarna Valentina Zhuravloyova och Genrik Altov att Tunguska-explosionen 1908 kan förklaras.

"Hälsningen" var ett misstag, orsakat av radiosignaler som sändes ut från jorden i slutet av 1800-talet, säger forskarna.

Teorin utgår från en naturkatastrof som inträffade 1883 i Indonesien. Det året fick vulkanen Krakatoa i Sundasundet mellan Java och Sumatra ett våldsamt utbrott.

Märkliga signaler

Utbrottet var så starkt att störningar uppstod i jordens magnetiska fält. De radiosignaler som normalt uppstår och "piper" ut från planeten Jorden i universum rubbades och en märklig serie signaler sändes ut efter vulkanutbrottet.

Om det finns intelligenta varelser på någon annan planet och deras vetenskapsmän håller ett lyssnande öra mot rymden så skulle de säkert ta sig en extra funderare över de nya signaler som jorden sände ut 1883.

Enligt Altov och Zhuravloyova finns det en liten planet, där omständigheterna är sådana att liv kan uppstå, inte så långt från jorden.

Planet heter Cygni och kan ses i stjärnbilden Svanen över norra halvklotet. Cygni är 13 000 gånger större än jorden.

Avståndet från jorden till Cygni är så stort att radiosignaler härifrån tar elva år att nå Cygni.

1884 nåddes Cygni av de märkliga signaler som sändes ut från jorden elva år tidigare, 1883. De spårades till den lilla planeten Jorden och vetenskapsmännen på Cygni gjorde allt för att försöka lösa den kod som man trodde att radiosignalerna hade. Test och forskning pågick i flera år.

Men det misslyckades, naturligtvis. I stället bestöt man att sända ett svar, en hälsning att signalerna trots allt hade nått fram till intelligenta varelser.

Laserkanon

En laserkanon riktades mot jorden och forskarna tryckte på knappen...

Den starka ljustrålen vandrade genom universum i bråtal för att slutligen nå jorden, inte så långt ifrån den plats varifrån de meningslösa radiosignalerna utlöstes en gång.

Men styrkan på Cygni-forskarnas ljustråle var lite för hög. Den träffade jorden vid Tunguska-floden med en kraft av hundra atombomber.

Ytterligare en teori tar sikte på att Tunguska-explosionen var resultatet av jordens kontakt med intelligentare varelser utifrån rymden.

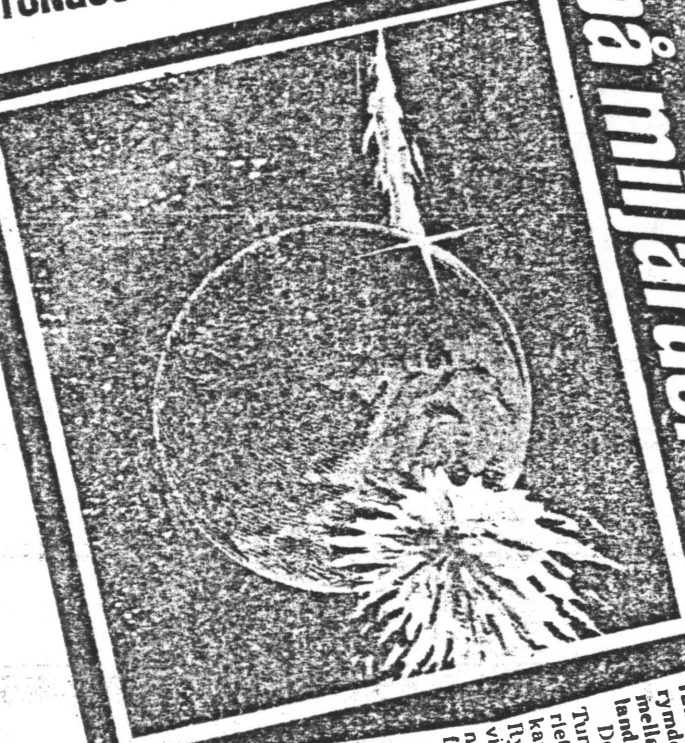
Den teorin säger att jorden 1908 gästades av en farkost från en annan planet. Varelserna i farkosten gjorde ett misslyckat försök att landa och deras kärnreaktordrivna farkost exploderade.

En annan variant av tefatserin är att den främmande farkosten "studsade" mot jordytan och fortsatte ut i rymden.

FOTNOT: Det som populärt kallas radiosignaler är egentligen inte "radio"-signaler. Det är i stället elektriska svängningar som uppstår i det magnetiska fältet som omger jorden. Svängningarna strålar ut i rymden och kan då uppfattas som signaler. På samma sätt avger andra himlakroppar strålning, som vi kan lyssna till här på jorden. Forskarna har genom strålningen fått nya möjligheter att "lita" på universum.

TUNGUSKA-MYSTERIET • forts

MÅNGA TEORIER — Ett "damnkorn" på miljarder ton

HÄR DU SETT NYTT?
Västerbergslagens UFO - förening
Kontakta: Box 71 Ludvika 1
771 01 41020 - 51286
Tel: 0240 / 41020 - 4
Postgiron: 160 99 - 4

MEN VILKEN ÄR RIKTIG?

Ett svart hål från rymden var nära att sluka jorden. Med en hastighet på över 40 000 km/tim tillfälligt för att hälet skulle passera jorden innan det hann "svälla". Det blev vår räddning. Hälet slog in i jordskorpan i Sibiriens östra del och sköt ut i rymden igen från Nordatlanten mellan Azoreerna och Newfoundland. Den teorin skulle förklara Tunguska-mysteriet. Sedan tog forskarna A. A. Jackson och förrelater vid institutionen vid Texasutrym vid forskning vid risken att vitesstelet i Austin riskerade att kunna bli utskräddat. De deras rykte som seriösa forskare var tillräckligt starkt för att få kolleger över hela jorden att ta koll på honom. Det största problemet för Jackson-Ryan är att ingen egentligen vet om det verkliga fenomenet. Den orsaken är enkel — hur ska man kunna se ett svart hål? Ändå har forskarna fått gå på spåret. Flera föreläsningar som kunnat iaktas i rym-

den — både i synliga och skedd som varit hörbara — har betett sig som om de påverkats av något osynligt och ohörbart granne.

En stjärna dör

Vad är då ett svart hål? Jo, man tror att det uppstår när en jättestjärna — mycket större än vår sol — "dör". När energin i stjärnan brunnit ut, så faller stjärnan samman. Så här går det till: Varje himlakropp har en dragkraft, tyngdkraften. Men när den blir tillräckligt stor, så faller den ihop under sin egen tyngdkraft. När energin i stjärnan arbetar för att stå emot tyngdkraften för att inte falla ihop, så blir kroppen för att stå emot tyngdkraften. Och ju mer stjärnan pressas samman, desto större blir tyngdkraften, som gör stjärnan att falla ihop mer och mer. Och så blir det ännu större...

Ljuset förlorar

Men trots att stjärnan pressas ihop så försvinner ju ingenting av den. All den enorma ljusenergin bygs upp den enorma tyngdkraften. Men ljuset förlorar förmågan att flyga. Och eftersom ljuset inte kan flyga, så pressas allt som finns i området till "osynlighet". Och eftersom ljuset inte kan flyga, så pressas allt som finns i området till "osynlighet".

med UFO menas:

"Ett iakttaget fenomen som uppträder sig i luftströmmar, marken och/eller vattnet, och som efter noggrann undersökning ej kan identifieras som ett naturligt fenomen."

Verderna hela massan finns kvar. ett så finns också tyngden kvar. Vad har vi då fått? Jo, en "damnkorn" som och har en massa miljarders ton och har en helt otrolig dragkraft. Kraften är så stor att den suger till sig allt som finns inom riktlinjen för stjärnan. Till och med jorden kan dras in och försvinner i stjärnan som dränerad blir osynlig för oss, den blir ett enda — "svart hål".

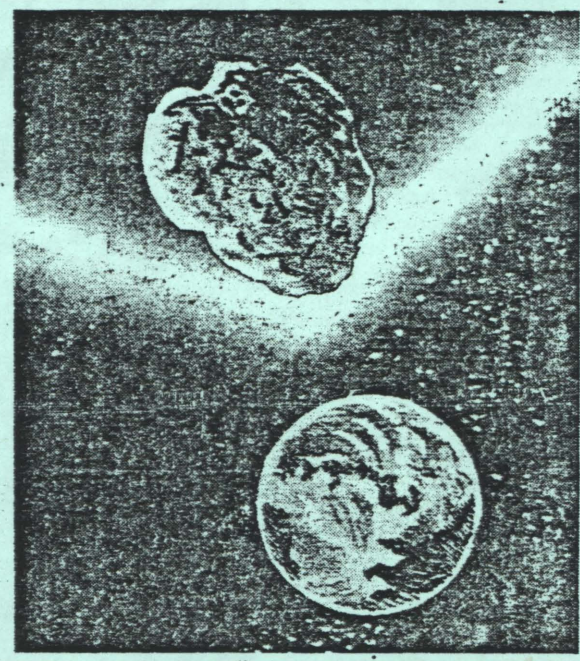
Vad som händer i Tunguska — om det nu var ett svart hål — kan vi se det nu var ett svart hål. En jättestjärna, sammansatt av miljarders tons tyngd, är på väg genom universum med hög fart. Det kolliderar med jorden. Men eftersom det svart hål inte har en fart på över 40 000 km/tim så hinner jorden. Den efterlämnar så "svalla" jorden. Den atmosfär med bara ett intensivt värme med sig igenom explosion. Jordens enorma explosion, prickar jordskorpan i Sibiriens östra del. Den genom jorden och ut på andra sidan. Enligt beräkningarna borde de delta i så fall ha skett någon gång i Nordatlanten mellan Azoreerna och Newfoundland.

"Himlen täcktes av en väldig eldslåga"

HAR DU SEEN NÅNT?
kontakta : Västerborgslagens UFO - förening
Box 71
771 01 Ludvika 1
Tel: 0240 / 41020 - 51286

SÖNDAGS-EXPRESSEN • DEN 22 SEPTEMBER 1973

En meteor från vår spegelvärld

Har människan dubbelgångare i universum?
Finns det osynliga spegelvärldar ute i rymden? Och var det en meteor från en sådan spegelvärld som exploderade i Sibirien?
För sanningen är att vi i dag vet att universum innehåller "antimateria" — högexplosiv och livsfarlig för människan.

Explosionen utlöstes därför att antimateria inte "lät" att vistas på jorden. Antimateria är laddad med sådan elektricitet som omvändbart exploderar när den får kontakt med vår planet.

Hela antimateria blir en bomb. Kraften är flera hundra gånger större än i exempelvis en vätebomb och explosionen utplånar antimateria fullständigt.

Det kan förklara den enorma förödelsen i Sibirien.
Det var 1932 som den amerikanske fysikern Carl Anderson lyckades upptäcka den första antipartikeln. Eftersom vår egen värld är uppbyggd av elektroner fick antipartikeln beteckningen antielektron, eller positron.

Livsfarlig

Positronen ser ut som en elektron, men den är i själva verket livsfarlig för sin "tvilling". Den är nämligen laddad med positiv elektricitet medan vår vanliga elektron är laddad med negativ elektricitet.

Slöter de två ihop så vet vi inte riktigt vad som sker. Mer än att båda förintas i en 100-procentigt förödande explosion. Skulle vi kunna ta till vara den energin vore våra energiproblem lösta för tid och evighet.

Men det kan vi alltså inte. Därför att antielektronen inte kan vistas på jorden. Den finns ute i universum och upptäckten av den har gjort att vetenskapsmännen på allvar börjat fundera över om vi har osynliga spegelvärldar omkring oss i universum.

Det är möjligt att jorden har en "antitvilling" där vi människor har dubbelgångare, men allting är omvänt mot här på jorden. På samma sätt skulle det kunna finnas hela antigalaxer med miljoner stjärnor, likadana som vår sol.

Oundviklig

Tunguska-mysteriet kan ha gått till på detta sätt:

En antimeteor från en spegelvärld var på väg genom universum.

Med hög fart störtade den mot vår planet. När antimeteoren kom in i jordatmosfären bildade dess kropp en tryckvåg framför sig. Tryckvågen höll undan jordatmosfären och hindrade antiteorenen från att explodera.

I den tätare atmosfären måste antiteorenen ha upphettats mycket kraftigt och omvandlats till gas. Några kilometer ovan jordytan inträffade så slutligen antiteorens kontakt med luften och explosionen var oundviklig.

Det var professor Clyde Cowan från Washington, dr C R Alturi och professor Willard F Libby från Los Angeles som på 60-talet tillsammans kom fram till teorin om antiteorenen i Sibirien.

Professor Libby, specialist på kol-14 och Nobelpristagare i kemi 1960, kunde lägga några intressanta fakta till meteoriteorin:

Han visste att kol-14 borde ha spritt i atmosfären vid explosionen av en antimeteor. Han visste också att växter, exempelvis träd, suger åt sig kol-14. Därför undersökte Libby en douglasgran i Arizona och en ek från Kalifornien för att se om råbjönting inträffat i årsringarna kring 1908 — 1909, då explosionen inträffade.

Och, mycket riktigt, ringen från 1909 innehöll en procent mer kol-14 än andra årsringar.

Det finns inte mycket att välja på som höjer kol-14-värdet så starkt som en procent. En möjlig orsak känner vi dock till: En mycket kraftig kärnexplosion ger mer kol-14. Ungefär som smällen i Tunguska...

VAR GUD EN ASTRONAUT?

Erich von Däniken, schweizisk bestsellerförfattare och amatörforskare.

Var Gud en astronaut? Var Adam en rymdfarare från en främmande planet som fann behag i en apfroken vid namn Eva? Det tror amatörforskaren och bestsellerförfattaren Erich von Däniken.

AV LARS MALGEFORS

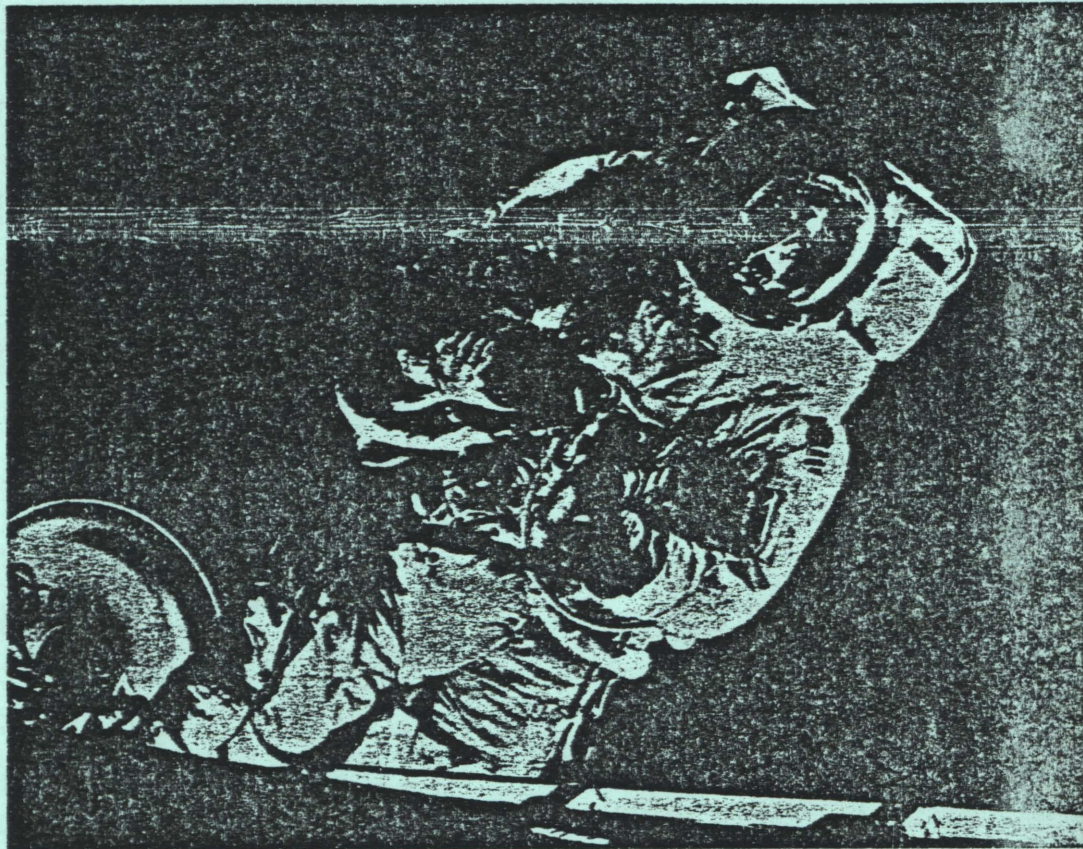
● Det mesta i vår besynnerliga värld är avslöjat. Vetenskapsmännen har funnit lösningar på det mesta. Mycket är märkligt men nästan inget är oförklarligt. Om vetenskapen sviktar så rycker tron in.

Att skapa en helt ny världsbild är inte lätt. Men schweizaren Erich von Däniken tycks ha lyckats — åtminstone bland sina trogna.

Det började för si så där 10—15 år sen. Herr v. Däniken drev hotell i vintersportorten Davos och upptäckte att han fick somrarna lediga. Han hade varit bibliotekarie i yngre år och hade ett visst sinne både för litteratur och vetenskap.

Han läste Gamla Testamentet, Vedaböckerna och Gilgamesj och kom på att vår kristne gud nog egentligen var en astronaut från någon främmande planet i världsrymden.

**VI ÄR INTE
ENSAMMA**

Var det astronauter från världsrymden...

...som en gång i tiden ledde uppförandet av de mystiska stenstoderna på Påskön? Och skar ut stenarna till Cheops pyramiden med laserstrålar?